

رضایت معاون اداری و مالی صندوق
بازنشستگی از جشنواره دوم

**پورداگری؛ جشنواره بارویکرد
اقتصاد مقاومتی برگزار شد**

نائب رئیس مجلس شورای اسلامی
**پژشکیان؛ کاری کنیم که
پیشگوتان مان تکرانی کمتری داشته باشند**

مدیرکل امور فرهنگی و اجتماعی صندوق بازنشستگی
استقبال را فراتر از انتظار خواند

زاده غلام؛ جشنواره ورزشی تلنگری برای زندگی سالم و شاه است

بیاتانی مسئول هماهنگی
برگزاری دومین جشنواره ملی
ورزش بازنشستگان کشوری؛
حرکتی حماسی و تاریخی
در مسیر سلامت بازنشستگان

بازنشسته های تهران
در انتظار خانه امید

محمدرضا افشار؛ فرصت دوباره برای نقش آفرینی به بازنشسته های ما دهیم

حضور پر نشاط و سلامت محور بازنشستگان در تهران

جشنواره های به وسعت ایران

خبرهای خوش تقی زاده؛ مدیرعامل صندوق بازنشستگی

جشنواره ورزشی؛ گامی مؤثر در ارتقای سلامتی بازنشستگان

توسعه شهری محسوب می شود، با توجه به اهمیت سلامت جامعه بازنشستگان و برای پیشگیری از بروز بیماری ها در آنها در دستور کار قرار گرفته است. این طرح که با همکاری و مشارکت استانداری ها و شهرداری ها اجرایی می شود، می تواند به افزایش نشاط اجتماعی، بالا رفتن امید به زندگی، مشارکت و ارتباطات اجتماعی، دوری از انزوا و افسردگی، توسعه گردشگری سلامت و ایجاد اشتغال مستقیم و غیرمستقیم در گروه هدف مابینجامد. از جمله فعالیت ها و امکاناتی که در دهکده های سلامت وجود دارد می توان به آب درمانی، درمانگاه تخصصی طب سالمندی، مسیروهای پیاده روی، دوچرخه سواری، ایستگاه های سلامت، طب سنتی و گیاهان دارویی، استراحتگاه و... اشاره کرد.

در این مسابقات دعوت کنیم. در خانه های امید چه برنامه های جدیدی انجام می شود؟
احداث خانه های امید از سوی صندوق بازنشستگی کشوری با هدف ایجاد شرایط رفاهی و تفریحی و استفاده و بهره برداری از توانمندی های بازنشستگان، برای گذران اوقات فراغت این قشر فرهیخته و افزایش مشارکت آنان در فعالیت های فرهنگی، اجتماعی به عنوان یکی از رویکردهای صندوق بازنشستگی کشوری در دولت تدبیر و امید دنبال شد. این خانه ها مجهز به بخش های مختلفی همچون کانون خدمات مشاوره، خانه سلامت، مرکز ادبی - هنری، کافی نت، کافی شاپ، سالن ورزشی، مرکز فعالیت های قرآنی، خانه آموزش به ویژه آموزش حقوق شهروندی، واحدهای مشاوره و کارپایی و

جمشید تقی زاده مدیرعامل صندوق بازنشستگی در مراسم اختتامیه با جمله ای زیبا صحبت هایش را شروع کرد، او از بازنشستگان به عنوان فرهیختگانی نام برد که خدمت به آنها را افتخار برای خود می داند. بیون شک او همکارانش حال پیشتر از همیشه به دنبال حل مشکلات این قشر از جامعه هستند. برگزاری دومین دوره جشنواره ورزشی برای بازنشستگان گام جدیدی برای خدمت به آنهاست. مدیرعامل از اقدامات و کارهایی گفته است که در آینده ای نزدیک صندوق بازنشستگی انجام خواهد داد تا امکانات بیشتری در اختیار بازنشستگان قرار بگیرد.

ایسا فقط تعیین قهرمانان رشته های ورزشی بازنشستگان کفایت می کند؟
از آنجایی که طبق تحقیقات انجام شده، بازنشستگی ممکن است سلامت و روابط اجتماعی افراد را تحت تأثیر قرار دهد و گاهی حتی استرس زا باشد، در مجموعه صندوق بازنشستگی کشوری که دومین صندوق بزرگ بازنشستگی کشور است و نزدیک به یک میلیون و ۴۰۰ هزار نفر را تحت پوشش دارد، برنامه ریزی هایی انجام شد تا از مشکلات مبتلابه بازنشستگان تاحدی پیشگیری شود. هدف از برگزاری این مسابقات ورزشی برای بازنشستگان ایجاد روحیه نشاط و همین طور کمک به حفظ سلامتی جسم و روح آنهاست و همین طور ایجاد این باور در همه افراد جامعه که بازنشستگی به معنی ناتوانی نیست، با توجه به روند پیری جامعه و رشد جمعیت سالمندان و بازنشسته در کشور، شاید انتخاب قهرمانان رشته های ورزشی آخرین هدف این مسابقات باشد. هدف اصلی ما کاستن از استرس های روانی و اجتماعی بازنشستگان و تشویق آنها به انجام فعالیت های ورزشی و تحرک است.

چقدر به اهداف مورد نظر این جشنواره رسیدید؟
با توجه به اینکه هدف اصلی ما ایجاد نشاط در بازنشستگان و تشویق آنان به پویایی و انجام فعالیت های فیزیکی است، می توانیم بگوییم که به هدف عمده خود رسیده ایم، هر چند این جشنواره تازه برای دومین سال برگزار شده است و جای فعالیت و گسترش بیشتری دارد. هدف دیگر ما ایجاد فدراسیون ورزشی برای بازنشستگان است که رابزنی هایی هم انجام داده ایم و در صورت نهایی شدن می توانیم مسابقات را به طور رسمی و با کیفیت بهتری برای

صندوق باننشستگی برای سال آینده بودجه ۱۵ هزار میلیاردی پیشنهاد داده است. جمشید تقی زاده مدیر عامل صندوق باننشستگی در مراسم اختتامیه جشنواره دوم از مسعود پزشکیان، نایب رئیس مجلس شورای اسلامی بابت عمل به قولش برای راه اندازی فرآیند باننشستگی در مجلس تشکر کرد و می گوید: «ایشان اختصاص پیدا کند.»

دوشنبه ۷ آبان ۱۳۹۷ سال بیست و یکم شماره ۶۱۵۲

نائب رئیس مجلس شورای اسلامی

پزشکیان: کاری کنیم که پیشکسوتانمان احساس امنیت و آرامش داشته باشند

باور ما و اعتقاد ماست. از این به بعد کمیسیون‌ها موظف شده‌اند که بنشینند و برای مشکلات راه حل ارائه بدهند. همه داریم از مشکل می‌گوییم ولی کسی از راه حل حرفی نمی‌زند و این مشکل ماست.» پزشکیان ادامه می‌دهد: «آن زمان اغلب مدیران مردم جامعه با فداکاری و ایثار کار می‌کردند. الگوی انسان‌های آن زمان ایثارگری بود ولی امروزه این روحیه کمتر دیده می‌شود.»

او با برابری همه اقوام تأکید دارد: «تایید به کسی به خاطر قومیت و زبانش و منطقه زندگی‌اش توهین کرد. کسی که متقی‌تر، کم‌نقص‌تر، بی‌عیب‌تر توانمندتر، عادل‌تر و قادرتر باشد در برابر خدا برتر است.» او با بیان اینکه الان به نظر می‌رسد که همه در برابر حق و عدالت یکی نیستند، می‌گوید: «این مشکل ماست و ما باید اینها را حل کنیم و شعار هم نباید بدهیم.»

پزشکیان با بیان اینکه فرآیند باننشستگی در مجلس شکل گرفته است و همکاران در فرآیند باننشستگی اجتماعی بی‌گیر آن هستند، گفت: «لازم است نمایندگان باننشستگی هم بایند و حضور فعال داشته باشند تا به نتایج دلخواه برسند.»

بیندازند. ما الان با بحران اقتصادی ناشی از تحریم‌های آمریکا مواجهیم که بدتر از جنگ با عراق است ولی به جای اینکه مشکلات را حل کنیم به هم

مسعود پزشکیان نایب رئیس مجلس شورای اسلامی یکی از مهمانان ویژه اختتامیه جشنواره ورزش باننشستگی بود. او دقایقی پشت تریبون قرار گرفت تا برای نمایندگان باننشستگی ایران صحبت کند. نایب رئیس مجلس شورای اسلامی صحبت‌هایش را این طور شروع کرد: «من معتقدم باید کاری کنیم که پیشکسوتان ما که برای کشور ما تلاش کرده‌اند و زحمت کشیده‌اند نگرانی‌های کمتری داشته باشند.»

او معتقد است صحبت کردن در این اوضاع و احوال خیلی سخت است: «شعار دادن خیلی راحت است ولی توان و مهارت و علم اجرا را داشتن کار ساده‌ای نیست.»

نائب رئیس مجلس شورای اسلامی ادامه می‌دهد: «امروز چهل سال از انقلابمان با شعار آزادی، عدالت و استقلال می‌گذرد ولی مشکلات زیادی داریم.»

پزشکیان مشکلات ناشی از تحریم‌ها را بدتر از جنگ می‌داند: «خیلی راحت است که پشت تریبون به زمین و زمان گیر بدهیم و الان در جریان استیضاح‌ها همه می‌خواهند گناه را به گردن یک نفر

سر مقاله

باننشستگان فراموش شده‌گان نیستند

باننشستگی آخر خط نیست. در حالی که کارمندان باننشستگی کارشان به پایان می‌رسد اما آنها همچنان سرمایه‌های گرانمای کشور محسوب می‌شوند و باید حتی با انگیزه بیشتری به زندگی ادامه دهند. در حالی که خیلی‌ها این باور غلط دارند که باننشستگی یعنی یکجانشینی و استراحت مطلق اما این طور نیست. با توجه و برنامه‌ریزی برای باننشستگی آنها می‌توانند زندگی را با انگیزه‌تر ادامه دهند. چرا که کم تحرکی و کم توجهی این قشر از جامعه را دچار بحران می‌کند و حتی آنها با فکر اینکه دیگر کار آمد نیستند، افسرده می‌شوند. صندوق باننشستگی کشوری با برنامه‌هایش نشان داد آنها فراموش شده‌گان نیستند، بلکه برای توسعه فرهنگ سلامت، نشاط، تحرک و پویایی شان دست بکار شده و جشنواره ورزشی را راه اندازی کرده است. اتفاقی که باننشستگی‌ها را از حالت منفعل خارج کند. مسابقاتی که سال به سال با استقبال زیادی رو به رو شده است. وقتی رقابت هست آنها تمرین می‌کنند و از رخت‌خواب جدا می‌شوند و زندگی رنگ دیگری برایشان می‌گیرد. آنها هنوز خودشان را مهم می‌دانند و همین مسئله شرایط را تغییر می‌دهد. برنامه صندوق باننشستگی به حدی جدی است که حتی قرار است فدراسیون ورزشی باننشستگی هم سال آینده راه‌اندازی شود و بعد هم جشنواره از حالت داخلی به بین‌المللی برسد، اقداماتی که به قول نایب رئیس مجلس شورای اسلامی نگرانی‌ها و دغدغه‌های باننشستگی‌ها را کمتر کند. جشنواره باننشستگی اتفاق فرخنده‌ای است که باننشستگان آن را با طیب خاطر پذیرفته‌اند و البته بدشان نمی‌آید کم‌کم محدودیت تعداد شرکت کنندگان و رشته‌هایش هم برداشته شود.

رضایت معاون اداری و مالی صندوق باننشستگی از جشنواره دوم

امین پورذاکری، معاون اداری و مالی صندوق باننشستگی کشوری یکی از عوامل برگزاری دومین جشنواره ورزشی باننشستگی کشوری است. جشنواره‌ای که به گفته او امسال با هزینه‌های کمتری نسبت به قبل برگزار شده است: «هزینه برگزاری امسال نسبت به سنوات قبلی کاهش داشته است.» هر چند پورذاکری معتقد است جشنواره ورزشی باننشستگان تنها بابت این است تا آنها فکر نکنند دیگر نمی‌توانند ورزش کنند.

پورذاکری: جشنواره با رویکرد اقتصاد مقاومتی برگزار شد

نیست بلکه بهترین دوره‌ای است که انسان بر اساس چیزی که دوست دارد زندگی کند، هم در بعد اقتصادی و هم در زمینه اجتماعی. علاوه بر اهداف اختصاصی مثل سلامتی و نشاط و شادابی، هدف باننشستگی انجام خود باننشستگی مسائل و مشکلات مربوط به خود را حل کنند. یعنی اگر قرار است وامی پرداخت شود، از طریق کانون‌ها باشد. در حال حاضر تسهیلات ۵ میلیون تومانی برای ۴۰۰ هزار نفر از باننشستگان داریم. برای ارائه خدمات به باننشستگان چه برنامه‌ها و اهدافی دارید؟ ما همه تلاش می‌کنیم که باننشستگی را از حالت منفعل به فردی تبدیل کنیم که وارد فضای زندگی‌اش شود که بر اساس ذوق و سلیقه و علاقه دوباره در جامعه نقش آفرینی کند. دوران باننشستگی دوران ایستادن عمر

برای نفرات اول تا سوم هم جوایز نقدی در نظر گرفته بودیم که به آنها اهدا شد. علاوه بر آن لوح، مدال و کاپ هم که ارزش معنوی دارد را برای آنها تدارک دیدیم. هزینه برگزاری جشنواره چقدر برآورد شد؟ نسبت به جشنواره پارسال قطعاً هزینه‌ها و مخارج کاهش داشته‌به این دلیل که جلوی خیلی از اسراف را گرفتیم. در سنوات گذشته هزینه‌های اضافی تحمیل شده بود که به لطف خدا و درایت آقای تقی‌زاده، مدیریست صندوق، سعی مان بر این بود از اسراف که سال‌های پیش صورت گرفته بود جلوگیری کنیم اما سطح مسابقات را همان طور که خانم زاده‌غلام، دبیر برگزاری جشنواره اعلام کردند در سطح خوب و مطلوبی برگزار کردیم.

جلب شده است یا خیر. استقبال از جشنواره طبق پیش‌بینی‌ها بود؟ تعداد شرکت‌کننده‌ها خوب بود. کسانی که از سراسر کشور و استان‌های مختلف آمدند نسبت به تعداد باننشستگانی که در این استان‌ها داریم به نظر تعداد خوب و منطقی‌ای بود. ورزشکارانی که آمدند از چه فرآیندی انتخاب شدند؟ در بحث شرکت باننشستگی‌ها باید بگویم که مسابقات دوم حله دارد. یک مرحله مقدماتی است که در ۳۱ استان مسابقات برگزار شد و نفرات برتری که راه پیدا کرده بودند به فینال که در تهران برگزار می‌شد و مقام کشوری‌شان را به دست آوردند. به منظور تسویق باننشستگان برای ورزش کردن چه جوایزی به نفرات برتر داده می‌شود؟

هدف از برگزاری جشنواره صندوق باننشستگی چیست؟ صندوق باننشستگی کشوری هر ساله برای افزایش سلامت باننشستگی اقدام به برگزاری این مسابقات می‌کند. امسال برای دومین سال این اتفاق افتاده است. هدف از برگزاری مسابقات بحث ارتقای سلامت باننشستگی‌هاست. از این نظر که آنها فکر نکنند در سن باننشستگی فاصله گرفته‌اند از ورزش و دیگر نمی‌توانند ورزش کنند. تا چه حد به اهداف دست پیدا کردید؟ با توجه به اینکه مسابقات در ۵ رشته ورزشی صورت گرفته و با توجه به این اختتامیه که دیدید نفرات برتر داشته‌ایم. این مسئله را باید از ورزشکاران پرسید که آیا صندوق توانسته اهدافی که در حوزه سلامت و نشاط آنها داشته را به خوبی انجام دهد و نظر آنها

مدیرکل امور فرهنگی و اجتماعی صندوق باننشستگی استقبال را فراتر از انتظار خواند

زاده‌غلام: جشنواره ورزشی تلنگری برای زندگی سالم و شاد است

اما قطعاً با تداوم این موضوع در آینده شاهد افزایش تعداد شرکت‌کننده‌ها خواهیم بود. استقبال از مسابقات طبق پیش‌بینی‌هاست؟ استقبال از جشنواره دوم فراتر از پیش‌بینی بود. در بهترین شرایط احتمال حضور ۵۰۰ نفر را می‌دادیم که با برنامه‌ریزی که انجام شد و ثبت نام اینترنتی منجر شد ۶۲۰۰ نفر در ۵ رشته ثبت نام کنند و در مرحله استانی به رقابت بپردازند. فرآیند انتخاب ورزشکاران چگونه بود؟ از ابتدای آذر ماه تا ۱۵ دی ماه ۹۶ از طریق سایت صندوق باننشستگی فرآیند شرکت در جشنواره استانی منتشر شد و علاقه‌مندان با مراجعه به سایت از یکی از رشته‌های شطرنج، دارت، تیراندازی، تنیس روی میز و شش‌شنبه نام کردند و هر استان مسابقات را در ایام دهه فجر سال ۹۶ برگزار کرد و نفرات اول هر رشته در گروه بانوان و آقایان به مسابقات ملی که اول و دوم آبان ماه به مناسبت هفته تربیت بدنی برگزار شده به ستاد معرفی شدند و یکم آبان ماه نفرات اول هر استان در هر رشته ورزشی با هم به رقابت پرداختند و نفرات اول تا سوم در مراسم اختتامیه دوم آبان ماه با اهدای مدال، حکم قهرمانی، کاپ و هدیه نقدی تقدیر شدند. ورزش برای باننشستگان چه تاثیری دارد؟ طبق نتایج تحقیقات، باننشستگی در فهرست ۴۳ موردی وقایع پراسترس، در جایگاه دوم قرار دارد که نکته بسیار حائز اهمیت و قابل توجهی است. اینجاست که نقش ورزش و حرکات فیزیکی به عنوان یکی از مهم‌ترین

دومین جشنواره ورزشی باننشستگی کشوری با هدف ایجاد نشاط و انگیزه میان باننشستگان برگزار شد. جشنواره‌ای که به قول زهرآزاده غلام مدیرکل امور فرهنگی و اجتماعی صندوق باننشستگی قرار نیست از باننشستگان ورزشکار حرفه‌ای بسازد بلکه قدمی است تا زندگی سالم و شاد را به قشری از جامعه یادآوری کند و پس، آنها را به در سالیانی که چندان دور جوانان ایران بودند. در دوره دوم استقبال از جشنواره همه دست اندکاران صندوق باننشستگی را متحیر کرده است.

هدف از برگزاری مسابقات صندوق باننشستگی چیست؟ اول نشان دهیم باننشستگان همچنان جزو قشر فعال جامعه هستند، دوم ایجاد انگیزه در بین باننشستگان برای فعالیت‌های ورزشی، سوم اشاعه فرهنگ ورزش سلامت محور، چهارم افزایش شادابی و نشاط در جامعه و پنجم تلنگر به مسئولان برای توجه به ورزش سالمندان و برنامه‌ریزی برای این نسل. تا چه اندازه به اهداف دست پیدا کرده‌اید؟ ورزش باننشستگان در آغاز یک راه طولانی است و هدف ما پیشگیری از بیماری‌ها با انجام فعالیت‌های ورزشی است و سالها طول می‌کشد تا این جشنواره بتواند این فرهنگ را ایجاد کند اما در بعد تبلیغاتی و خبری اهداف محقق شده است. معمولاً چند درصد باننشستگان شرکت می‌کنند؟ هدف جشنواره این نیست که ما افراد را ورزشکار کنیم بلکه تلنگری است برای اینکه ورزش را راهی برای داشتن زندگی سالم و شاد است. در جشنواره استانی ۶۲۰۰ نفر شرکت کردند و برای جشنواره دوم آمار مناسبی است

باننشسته‌های تهرانی در انتظار خانه امید

افشار: فرصت دوباره برای نقش آفرینی به باننشسته‌ها می‌دهیم

در منصب‌هایی بوده‌اند و تجربیات بسیار خوبی چه به لحاظ اداری و غیراداری دارند و می‌توانند به صورت رایگان در اختیار بخش‌های مختلف در کشور قرار بدهند. لذا دوران باننشستگی بهترین زمان است که انسان هر آنچه یاد گرفته زکات آن را پرداخت کند. چه خوب است که مسئولان محترم نظام از این ظرفیت و فرصت نهایت استفاده را ببرند. مکانی هم برای انتقال این تجارب و تبادل نظر وجود دارد؟ تمام تلاش مدیرعامل صندوق باننشستگی این است که برای بهتر شدن شرایط کشور باید به باننشسته‌ها رسیدگی خوبی شود. این جشنواره هم با همین اهداف اختصاصی و عمومی برگزار شد. منظورتان چیست؟ این قشر از جامعه مشکلات اقتصادی زیادی دارند که خیلی‌هاش به حق است. فرد باننشسته مطالبه معیشت ندارد بلکه او در این دنیا زندگی می‌کند و انتظار دارد در بخش‌های مختلف اعم از ورزشی، اجتماعی، فرهنگی و هنری دیده شود. اگر این اتفاق بیفتد فرد باننشسته احساس می‌کند مسئولان نظام نسبت به او توجه ویژه دارند. هر چند نگاه به بعد معیشتی و اقتصادی باننشسته یکی از مهم‌ترین مطالبات کشور است. به حضور دوباره باننشسته‌ها در اجتماع اشاره کردید. این افراد سال‌ها در بخش‌های مختلف کار کرده‌اند و تجارب مفیدی دارند. خودشان هم تمایل دارند در این بخش کمک کنند. شما چه برنامه‌ای دارید؟ باننشستگان بهترین گنجینه‌های انتقال تجارب و ایده‌های خوب هستند، چرا که هر کدام از آنها

توجه به انسان‌هایی که بهترین روزهای عمر و زندگی‌شان را صرف خدمت به کشور خود کرده‌اند اتفاقاً ارزشمند و ستودنی است چه پرسید به اینکه این افراد خدمتگزار حالا نه توان و قدرت جوانی را دارند و نه روحیه و نشاط آن دوران را آنها مثل بقیه فرصتی برای دیده شدن می‌خواهند. فرقی نمی‌کند در زمینه اقتصادی یا سبک زندگی، ورزشی یا اجتماعی. تأثیر این توجه‌ها را در جشنواره ورزشی صندوق باننشستگی کشوری دیدیم. آنها هم راضی و خوشحال بودند هم متوجه آن اینکه خدماتی که ارائه می‌شود بسط و توسعه داشته باشد. بعد از مسال‌ها، صندوق باننشستگی کشوری در اقدامی بسندیده شرایطی را برای گرد هم آمدن این افراد در میدان ورزش فراهم کرده که ستودنی است. محمدرضا افشار، مشاور مدیرعامل و مدیرکل روابط عمومی و امور بین‌الملل صندوق باننشستگی، خدمت به این قشر از جامعه را عبادت می‌داند. او می‌گوید همه تلاش‌شان را خواهند کرد که فرد باننشسته‌ها و فصلی از زندگی‌اش شود که بر اساس ذوق و سلیقه و علاقه‌های دارد دوباره در جامعه نقش آفرینی کند. برگزاری مسابقات ورزشی که امسال دومین دوره جشنواره بود و اقدامات این چنینی برای باننشستگان، ایده‌ساز خوبی بود که بعد از سال‌ها صندوق باننشستگی کشوری انجام داده است. خدمت به کسی که بیش از ۳۰ سال عمرش را بدون منت و توقع در راه آبادانی کشور قدم برداشته عبادت است و ما به خاطر اینکه توفیق

زاده غلام مدیر کل امور فرهنگی و اجتماعی صندوق بازنشستگی گفت: پژوهش‌ها نشان می‌دهند که خود پدیده بازنشستگی، رفتارهای مرتبط با سلامت و ارتباطات اجتماعی را تغییر می‌دهد و در بسیاری مواقع موجب افزایش استرس‌های روانی، اجتماعی می‌شود. زهر از زاده غلام افزود: طبق نتایج این تحقیقات،

بازنشستگی در فهرست ۴۳ موردی وقایع پر استرس، در جایگاه دهم قرار دارد که نکته بسیار جالب اهمیت و قابل توجهی است و اینجاست که نقش ورزش و انجام حرکات فیزیکی به عنوان یکی از مهم‌ترین راه‌های کاستن از استرس‌های روانی، اجتماعی در این دوران برجسته می‌شود.

دوشنبه
۷ آبان ۱۳۹۷
سال بیست و یکم
شماره ۶۱۵۲

فقط و فقط نقطه عطفی موثر، راهنما و راهگشا و شاهکاری پیش روی کلیه بازنشستگان برای ورود به عرصه فعالیت‌های بدنی سلامت محور است.

وی گفت: در این جهان بی سبک، بدون دیالوگ و سردرگم که منشا و مقیاس همه چیز حتی اخلاقیات و توسعه عدالت اجتماعی، توسط پول تعیین شده، صندوق بازنشستگی کشوری از سر دغدغه، یک تنه و تنها زیر همه فشارها و شرایط دشوار، باتکابه توانمندی و جدیت مدیران لایق خود به ویژه آقای تقی زاده مدیر عامل این صندوق اقدام به برپایی چنین رویداد مهم و اثر بخشی کرده است.

بیاناتی اقدام صندوق بازنشستگی را برگ زرینی در عرصه تحکیم مبانی، ضرورت و اهمیت ورزش سلامت محور بازنشستگان عنوان کرد و افزود: امروز بیش از هر زمان دیگری کشورمان نیازمند حضور بازنشستگان باشناط، قوی و سالم، با بازتابات اجتماعی بالاست؛ به ویژه در شرایطی که براساس پیش بینی جمعیت‌شناسان ایران افزایش شتابان رشد جمعیت سالمند مواجه است.

وی با بیان اینکه نیاز اکنون کودکان و سالمندان به عنوان دو گروه آسیب پذیر جامعه استفاده از امکانات و خدمات ورزشی رایگان یا با هزینه‌های اندک است، گفت: در شرایطی که بسیاری از شعار و تبلیغات را مورد توجه قرار داده‌اند، صندوق بازنشستگی کشوری آستین‌ها را بالا زده و باتمام توان و بااستفاده از ظرفیت‌های بالا و حداقل امکانات و اعتبارات و به خصوص مشارکت مدیران و کارشناسان جوان و علاقه مند، جشنواره ورزشی سراسری بازنشستگان را برای دومین سال به اجرا درآورد و این حماسه جاویدان و رویداد تاریخی را با همه وجود رقم زد.

وی تاکید کرد: همه ما بازنشستگان دوره مشخص داریم، نخست، زندگی سرشار از تحرک، سلامت، بویایی و طول عمر و دوم، زندگی توأم با سستی، سکون، افسردگی، بیماری‌های سالمندی و انزوا. همه انسان‌ها و افراد جامعه تاگزیرند در چرخه عمر، دوران بازنشستگی را تجربه کنند، بنابراین، اگر بازی زندگی را خوب تعریف کنیم برنده یک عمر زندگی توأم با سلامت و نیک بختی خواهیم بود.

بیاناتی در پایان با اشاره به یکی از ابیات شاهنامه فردوسی گفت: قرن‌ها پیش حکیم ابوالقاسم فردوسی قانون بسوق از مهمانان ویژه مراسم هشیارانه و شیوا سروده است: ز نیرو بود مرد را راستی از سستی کزی زاید و کسبستی.

اهدای جوایز نقدی و کاپ و لوح تقدیر به نفرات اول تا سوم رشته‌های دارت، ششنا (قورباغه و کوال) تیراندازی، پینگ‌پنگ و شطرنج هم بخش پایدانی این مراسم بود. برترین مدیران استانی هم معرفی شدند و جایزه‌های شان را گرفتند. در بخش تیمی هم اصفهانی‌ها با جوایزی که در رشته‌های مختلف گرفتند اول شدند و جایزه گرفتند. بهترین صحنه در این مراسم خواندن سرود «ای ایران» بود که همه حاضران در سالن یکصدا به زیبایی اجرا کردند و جواد خیابانی هم همراهی‌شان می‌کرد. شاید قشنگ‌تر از آن صحنه هم دیدن برق شادی و امید در صورت پدر بازنشسته‌ای که دست‌هایش می‌لرزید و با کاپ و دسته گل و لوح تقدیر از روی سن برمی‌گشت تا بر روی صندلی‌اش بنشیند. اینها ماندگارترین تصاویری بودند که در ذهن‌ها ثبت و ضبط می‌شد.

حرکتی حماسی و تاریخی در مسیر سلامت بازنشستگان

ابراهیم بیاتانی مسوول هماهنگی برگزاری دومین جشنواره ملی ورزش بازنشستگان کشوری در سخنانی ضمن تقدیر از دست‌اندرکاران و مسوولان برگزارکننده جشنواره به ویژه نقش کلیدی مدیرعامل صندوق بازنشستگی کشوری گفت: برگزاری مبارک و تاریخی این جشنواره نوظهور ملی در ایام هفته تربیت بدنی، به تحقیق برگ زرینی در اشاعه فرهنگ نوین شیوه زندگی سلامت محور میان اقشار بازنشسته و بیانگر عزم و اراده جدی صندوق بازنشستگی کشوری برای پیشگیری از ابتلا بازنشستگان به انواع بیماری‌ها و جلوگیری از صرف هزینه‌های سرسام آور درمانی و مبارزه با فقر حرکتی است.

وی با طرح این پرسش که آیا بازنشستگان از اینکه در برنامه‌های منظم و مفرح فعالیت‌های ورزشی، فرهنگی و اجتماعی شرکت کنند راضی و خشنود خواهند شد و حالشان بهتر می‌شود یا خیر، اظهار داشت: بازنشستگان در حال و حالی که داشته باشند، با همان حس و حال و در همان جهت حرکت خواهند کرد و نتیجه خودسازی و خودکنترلی زندگی روزمره فردی و اجتماعی آن‌ها در همان حد اندازه پاسخگویی نیازها و مطالبات روحی و جسمانی آنها در آینده خواهد بود. بیاناتی ادامه داد: هیچ نهاد، قدرت و موج موثری با هر توان مالی، قادر به انجام حرکتی در ابعاد بسیار وسیع و با حضور تمامی جمعیت تحت پوشش که به بیش از یک میلیون و ۳۷۰ هزار نفر می‌رسد، جشنواره ورزشی دگتر پزشکیان نایب رئیس مجلس شورای اسلامی، حسین رضازاده، اعضای هیأت مدیره صندوق از مهمانان ویژه مراسم اختتامیه بودند که با تشویق حاضران روبه‌رو شدند.

اهدای جوایز نقدی و کاپ و لوح تقدیر به نفرات اول تا سوم رشته‌های دارت، ششنا (قورباغه و کوال) تیراندازی، پینگ‌پنگ و شطرنج هم بخش پایدانی این مراسم بود. برترین مدیران استانی هم معرفی شدند و جایزه‌های شان را گرفتند. در بخش تیمی هم اصفهانی‌ها با جوایزی که در رشته‌های مختلف گرفتند اول شدند و جایزه گرفتند. بهترین صحنه در این مراسم خواندن سرود «ای ایران» بود که همه حاضران در سالن یکصدا به زیبایی اجرا کردند و جواد خیابانی هم همراهی‌شان می‌کرد. شاید قشنگ‌تر از آن صحنه هم دیدن برق شادی و امید در صورت پدر بازنشسته‌ای که دست‌هایش می‌لرزید و با کاپ و دسته گل و لوح تقدیر از روی سن برمی‌گشت تا بر روی صندلی‌اش بنشیند. اینها ماندگارترین تصاویری بودند که در ذهن‌ها ثبت و ضبط می‌شد.

اختتامیه‌ای رنگارنگ به وسعت ایران

مراسم اختتامیه بعد از رقابت یک روزه ورزشکاران در سالن همایش‌های سازمان حج و زیارت برگزار شد. مسوولان صندوق بازنشستگی سنگ تمام گذاشته‌اند. سالنی مجهز که به زیبایی آراسته شده با فضایی که گنجایش همه شرکت‌کننده‌ها را دارد. در این سالن می‌شود همه قومیت‌های ایرانی را یکجا با لباس‌های محلی و پررنگ و لعاب‌شان دید و حظ برد. هر استان شرکت‌کننده نماینده‌ای دارد که با لباس محلی زنان همان نقطه از ایران به عنوان سرگروه مشخص شده‌اند. لباس کردی، لرستانی، بوشهری، آذربایجان‌های شرقی و غربی، گیلان، خراسانی و... همه‌شان چشم نوازند. همه‌همه‌ای در طبقه همکف ساختمان همایش برپاست. ورزشکاران چمدان‌ها و بار و بندیل‌های سفر را تحویل می‌دهند و وارد سالن اصلی می‌شوند. نمایندگان استان‌ها به همراه نفرات اول تا سوم رشته‌های ورزشی که برگزار شده با پلاکاردی که نام استان‌شان روی آن حک شده در دو طرف سالن ایستاده‌اند و منتظر اهدای جوایز هستند.

شروع بر نامه با صدای دلنواز قاری بین‌المللی
برنامه رسماً با پخش سرود ملی کشورمان عزیمان شروع شد و همه به احترام ایران عزیز از جای‌شان بلند می‌شوند. سپس تلاوت آیاتی از قرآن کریم به صورت زنده توسط کریم منصور قاری بین‌المللی و سرشناس کشورمان شروع می‌شود و سکوت حکمفرما می‌شود.

اجرای خوب خیابانی
اجرای مراسم اختتامیه برعهده جواد خیابانی گذاشته شده بود که به زیبایی و شایستگی در فضایی شاد مراسم را هدایت کرد. ابراز احساسات نسبت به حاضران و قدردانی از مردان و زنان بازنشسته‌ای که از آنان با عنوان ورزشکارانی یاد کرد که همگی به رغم موهایی سفیدشان، جوان‌ها، زحماتشان و افتخار این مرز و بوم هستند و هر کدام به خاطر خدمات و توانایی‌های شان جایگاهی خاص در جامعه دارند.

دست و سوت و هورا به افتخار پرسپولیس
خیابانی در بخشی از صحبت‌هایش از پیروزی پرسپولیس مقابل السد قطر و فینالیست شدنش در لیگ قهرمانان آسیا گفت که با تشویق و سوت همه حاضران سالن منفجر شد. او در ادامه صحبت‌هایش ابراز امیدواری کرد که پرسپولیس حالا که برای اولین بار فینالیست شده قهرمان هم بشود و ۲۰ روز دیگر جشن قهرمانی برایش برپا شود. او گفت که نوبت استقلالی‌ها هم می‌رسد که سابقه چندین بار فینالیست شدن و دو قهرمانی در لیگ قهرمانان آسیا را دارند. بعضی‌ها آهسته گفتند خودش استقلالی است.

خبر خوش برای فرزندان بازنشسته‌ها
به گفته تقی زاده استخدام در صندوق وزیر مجموعه‌هایش برای فرزندان بازنشسته‌ها باشد: «دارایی مال شماست و باید فرزندان شما در این مجموعه جایگزین بشوند.» او در ادامه خبرهای دیگری هم داشت اینکه دولت لایحه‌ای را در دستور دارد که همان خدماتی که به شاغلین داده می‌شود به بازنشسته هم داده شود.

رژه با لباس‌های رنگارنگ
بعد از شروع رسمی مراسم اختتامیه، خیلی زود نوبت به رژه ورزشکاران می‌رسد. ورزشکاران برگرزیده که یک روزه در تهران با هم رقابت داشتند. نوبت آنها که شد، ورزشکاران استانی شرکت‌کننده با تابلوی اسم استان‌شان از دو طرف روی سن رفتند. بعضی ورزشکاران با لباس‌های محلی پاروی سن گذاشتند، لباس‌هایی که نشان‌دهنده فرهنگ‌های مختلف ایران است. لباس‌های رنگارنگی که شور و نشاط را به حاضران در مراسم می‌دهد.

خبرهای خوش مدیرعامل صندوق برای بازنشستگان از ایجاد فدراسیون، باشگاه، دهکده سلامت تا...
جمشید تقی زاده در بخشی از مراسم روی سن رفت و از افتخار خدمت به بازنشستگان

۶۲ مردوزن در خط تیراندازی

شور و نشاط بازنشستگان در سالن ۱۰ متری آزادی

سالن تیراندازی ورزشگاه آزادی میزبان ۳۱ بانو و ۳۱ مرد برگزیده سراسر کشور برای جشنواره بازنشستگان بود. به محض نزدیکی به سالن تیراندازی شور و اشتیاق ورزشکاران و عوامل برگزاری به خوبی دیده می شد. ورزشکاران همه با لباس یک دست به خوبی نسبت به بقیه قابل تشخیص بودند. زنان طوسی و مردان سرهای، تنها چند نفری لباس حرفه ای تیراندازی پوشیده بودند. تیراندازان به صورت نوبتی روی خط قرار می گرفتند و به سیبل مورد نظر شلیک می کردند.

جو خوب سالن و صمیمیتی که ورزشکاران در کنار رقابت با یکدیگر داشتند از نکات جالب توجه این مسابقات بود. همه با مشغول تیراندازی بودند یا گرم صحبت با یکدیگر. عده ای هم مشغول عکس گرفتن و ثبت خاطرات این جشنواره بودند. مسابقات به صورت تک مر حله ای و رگوردی بود. تیراندازان بازنشسته هر کدام ۲۰ تیر و ۲۵ دقیقه فرصت داشتند. ۱۰ تیر اول برای قلق گیری و تمرین و ۱۰ تیر دوم برای مسابقه داشتند.

ابراهیم بیاتانی از مسئولان برگزاری جشنواره درباره نحوه انتخاب شدن این ورزشکاران می گوید: «در هر استان بین بازنشستگان مسابقه برگزار کردیم و از هر استان یک بانو و یک مرد به این جشنواره آمدند. خیلی جو خوبی است. اینکه بازنشستگان دور هم جمع می شوند و با هم رقابت می کنند بسیار زیباست.»

او به جوایز و اسکان ورزشکاران اشاره می کند: «هدف اصلی ما ایجاد نشاط و همبستگی میان بازنشستگان است اما نفرات برتر جشنواره یک لوح ارزشمند و مدال دریافت می کنند. تمام ورزشکاران که به این جشنواره آمدند همان ما هستند و اسکانشان با ماست. از درب هتل تا محل مسابقات هم با وسایل نقلیه ای که تدارک دیدیم می آیند و بر می گردند.»

مسئول برگزاری مسابقات از نحوه انتخاب سالن می گوید: «ما برای تیراندازی هم مانند تمام رشته های دیگر بهترین سالن را انتخاب کردیم تا بازنشستگان در بهترین شرایط با هم رقابت کنند.»

یکی دیگر از نکات این بخش جشنواره حضور مداوم عوامل فدراسیون تیراندازی در سالن بود.

رضا ملک محمدی دبیر فدراسیون، برگزاری این مسابقات در مجموعه آزادی را خوب می داند: «خیلی خوشحالم که این افتخار نصیب مان شد تا میزبان این جشنواره و فرهیختگان باشیم. ما هم تلاشمان را برای عزیزان انجام دادیم. چنگیز مستعدزاده که مسئول سالن و قهرمان اسبق تیم ملی کشور است مسئول برگزاری مسابقه است و چند نفر هم کمکشان می کنند.»

بدرالملوک کوهرنگی نایب رئیس فدراسیون تیراندازی از برگزاری همیشگی این مسابقات می گوید: «بازنشستگان بزرگترین سرمایه های کشور هستند و خیلی خوب است که میزبانان هستیم. این مسابقات قرار است هر ساله انجام شود و علاقه مندان زیادی در این رشته دارد. امسال هم نسبت به سال های گذشته هم از نظر فنی و هم کیفی پیشرفت زیادی داشتیم. امسال هم نکاتی را گفتند که سال دیگر لحاظ می کنیم که بهتر برگزار کنیم.»

در پایان مسابقات در بخش بانوان زرین دخت رضاییان از اصفهان، مهناز علی بابایی از چهارمحال و بختیاری و کبری میناخانی از زنجان اول تا سوم شدند. در بخش مردان محمدناصر سلیمانی از خراسان جنوبی، حسین دهقانی از اصفهان و علی پرونده از قزوین اول تا سوم شدند.

میناخانی: امیدوارم در زنجان تفنگ ها را از صندوق بیرون بیاورند

کبری میناخانی، بانوی تیراندازی که برای دومین سال در جشنواره بازنشستگان شرکت می کرد، رتبه های بهتر از سال قبل گرفت و سوم شد. او تیراندازی با سابقه است: «هفت سال است که تیراندازی می کنم و علاقه خیلی زیادی به این رشته دارم. این جشنواره هم فرصتی شد که در رشته مورد علاقه ام در سطح کشوری مسابقه بدهم» نفر سوم مسابقات رقیبای پارسال را قوی تر می داند: «رقیبای پارسال خیلی قوی تر بودند از نظر من. من سال گذشته پنجم شدم اما امسال سوم شدم.» میناخانی از مسئولان زنجان گلایه می کند: «امیدوارم هیأت شهرستانها تفنگ ها را از گاو صندوق بیرون بیاورند. پارسال هر چه اصرار کردم برای تفنگ فایده نداشت و به زور یک لباس دادند. من وقتی به سالن می آیم و می بینم که کسی با لباس و تفنگ مخصوص آمده است ابهتش من را می گیرد و باعث می شود استرس داشته باشم. درست مثل پارسال که پنجم شدم.» او شلوفی را مانع نتیجه نگرفتن نمی داند: «جدیدا در باشگاه هایی که تمرین می کنیم آهنگ می گذارند تا اگر جایی که می رویم شلوغ باشد عادت داشته باشیم و مشکلی برای مان پیش نیاید.»

بابایی: جو مسابقات عالی بود

مهناز علی بابایی بانوی تیرانداز اهل چهارمحال و بختیاری است که در اولین دوره حضورش در جشنواره ورزشی بازنشستگی توانست دوم شود. او به سطح مسابقات اشاره می کند: «مسابقات از سطح خیلی بالایی برخوردار بود. همه رقیبا کاملاً آماده و خوب به این مسابقات آمده بودند که مقداری کار را سخت می کرد اما جدا از فضای رقابتی جو دوستانه و صمیمی ای که در این جشنواره حاکم بود بیشتر به چشم می آمد. کار خیلی باارزشی بود که سازمان بازنشستگی انجام داد و امیدوارم ادامه دار باشد.»

او به امکانات سالن اشاره می کند: «سالن که خیلی خوب و استاندارد بود. من با تفنگ و لباس خودم آمدم اما می دیدم دوستانی که تجهیزات نداشتند هم از عوامل سالن تیراندازی آزادی می گرفتند اما اگر سالن بهتری در ایران باشد که بشود در آنجا تیراندازی کرد عالی تر می شود. برای مثال استفاده از سیبل های الکترونیکی واقعا می تواند کمک شایانی به بهبود مسابقات بکند.»

رضاییان: سطح امسال بالاتر از پارسال بود

زرین دخت رضاییان که برای دومین بار قهرمان تیراندازی ده متر جشنواره بازنشستگان شد از جو این مسابقات می گوید: «جو خوب و صمیمی بر مسابقه حاکم بود. خوشحالم که برای دومین بار شرکت کردم و توانستم دومین قهرمانی ام را به دست بیاورم.» او سطح مسابقات را خوب می داند: «سطح مسابقات نسبت به پارسال بهتر بود اما تنها مشکلی که داشتیم سیبل های معمولی بود. سال پیش از سیبل های الکترونیکی استفاده می کردند که با وجود آنها کوردها دقیق تر ثبت می شد.» قهرمان دو دوره جشنواره بازنشستگان راهکاری برای بهتر شدن مسابقات دارد: «اگر مسابقات شکل رسمی تری به خود بگیرد بهتر است. اگر حداقل نیم فرم تیراندازی کنیم مورد پسندتر می شود. در کل همه امکانات و محل اقامت و... عالی و بدون نقص بودند. از همه عوامل برگزاری که این جشنواره را بر پا کردند صمیمانه تشکر می کنم.» رضاییان برای مدال سوم هم بر نامه دارد: «اگر خدا بخواهد سال بعد هم شرکت می کنم و برنامه ام این است که سومین مدال را بگیرم. در طول سال تمرین می کنم که به این امر دست پیدا کنم.»

پرونده: فرار بود حال و هوایمان عوض شود

علی پرونده تیرانداز قزوینی که عضو هیئت تیراندازی این استان هم است به مقام سوم جشنواره ورزشی بازنشستگان رسید. او نظری مخالف دیگر رقبایش دارد و سطح مسابقات را پایین می داند: «مسابقات سطح بالایی نداشت. همه بازنشسته بودند و در همین سطح و معمولی بود. شاید به همین دلیل هم مسئولان زیاد جدی نگرفتند.» رشته اصلی او تپانچه بادی است: «هن عضو هیأت استان قزوین هستم و درماده تپانچه بادی همیشه تمرین می کنم اما این جا مجبور بودیم فقط در همین رشته شرکت کنیم اما مسئله اصلی این بود که ما بازنشسته ها حال و هوایمان عوض شود و کمی دور هم خوش بگذرانیم. از این نظر واقعا همه چیز عالی بود چون جو صمیمی دوست داشتنی ای در سالن حاکم بود.» او امیدوار است سال به سال بهتر شوند: «با توجه به اینکه این مسابقات دومین سالش است این انتظار می رود که سال بعدی بهتر از امسال و به همین ترتیب سال های بعد بهتر از قبل باشد. اگر اطلاع رسانی بین بازنشستگان بیشتر شود در استانها هم رقابت جذاب تر و بهتر می شود و به سطح کیفی مسابقات هم کمک می کند.»

دهقانی: مسابقات نیم فرم باشد بهتر است

حسین دهقانی مانند تیراندازان حرفه ای از آرامش خاصی هنگام مسابقه برخوردار بود و با خونسردی تمام توانست مقام دوم را به دست بیاورد. در روزی که معتقد است می توانست اول شود: «خیلی مسابقه خوبی بود. می توانستم اول شوم اما دومی هم مقام خوبی است. چند نکته است که اگر رعایت شود مسابقات بهتر و با کیفیت تر می شود. یکی این است که مسابقات باید شکل رسمی تر به خود بگیرد و حداقل نیم فرم تیراندازی کنیم. نکته دوم همانی است که دوستان اشاره کردند. سیبل ها مثل پارسال نبود و امتیاز دهی دقیق نمی شد.»

تیرانداز نقره ای جشنواره از امکانات سالن می گوید: «امکانات سالن که عالی بود. همه چیز منظم و مرتب پیش رفت و به قول معروف خوبی که گفتن نداره.» دهقانی امیدوار است مسابقات ادامه دار باشد: «خیلی این جو دوست داشتنی است. امیدوارم در سال های بعدی هم ادامه دار باشد و بازنشستگان باز هم دور هم جمع شوند.»

سلیمانی: رقبایم را از انتظار فراتر از انتظار بودند

محمد ناصر سلیمانی که به تازگی بازنشسته شده برای اولین بار در جشنواره ورزشی بازنشستگان کشوری در بخش تیراندازی شرکت کرده و توانست مقام اول را به دست بیاورد. او معتقد است همه فراتر از انتظار ظاهر شدند: «مسابقه بی نظیر و با شکوهی را انجام دادیم. رقبا با توجه به اینکه بازنشسته هستند و فکر و خیال زیاد و تحرک کمتر نسبت به قبل دارند واقعا عالی و فراتر از انتظار بودند.» نفر اول تیراندازی از امکانات سالن بسیار راضی است: «به نظر من بهترین سالن کشور همین سالن آزادی است و مسئولان بهتر از این نمی توانستند کار کنند اما بحث سیبل الکترونیکی مطرح بود که حق با عوامل اجرایی بود چرا که اکثر کسانی که به این مسابقات می آیند آماتور هستند و اگر سیبل خراب می شد جبران هزینه زیادی می خواست.» او هم از تیراندازان با سابقه است: «من ۳۰ سال پیش هم در مسابقات کشوری در همین سالن تیراندازی می کردم. خیلی علاقه دارم به این رشته. پیامبر و امامان ما هم به همه توصیه کردند که تیراندازی را یاد بگیرند.»

شریعتمداری گفت: همسان سازی حقوق بازنشستگان یکی از مهم ترین مطالبات آنهاست که من آن را در رأس برنامه های خود در فعالیت های وزارتخانه قرار می دهم. وی با بیان اینکه برای تحقق این هدف منابع مالی فوق العاده ای مورد نیاز

است، افزود: البته همین حالا هم در مجموعه وزارتخانه قدم هایی برای انجام این کار به صورت پلکانی برداشته شده است و ولی باید این پله ها را با سرعت بیشتری طی کنیم تا همسان سازی حقوق بازنشستگان محقق شود.

دوشنبه
۷ آبان ۱۳۹۷
سال بیست و یکم
شماره ۱۵۲۶

چند ساعت با بازنشستگان در مسابقه دارت

رقابت برای هدف گیری دوستی

از بازنشستگان تجلیل و تقدیر شود. کنار هم جمع شدن و سرزدن به این افراد هم راهکار خوبی است، حتی می توان از تجربیات آنها در زمینه های فرهنگی، اقتصادی و... هم استفاده کرد.

۳۰ نفر شرکت کننده در ۱۶ گروه دو نفره مسابقات مرحله اول را شروع می کنند تا سرگروه ها مشخص شوند. قرعه استراحت هم به نام بعضی ها می خورد. هر نفر ۶ بازی تافینال انجام می دهد. مسابقات مثل بخش زنان ۳۰۱ فیکس است و فینال به صورت دبل بعد از دقایقی که برای تمرین و دستگیری به شرکت کنندگان می دهند تا تیرهای شان را به صفحه دارت بزنند، رقابت ها رسماً شروع می شود. مسابقات با سکوت و نظم بهتری شروع می شود. انگار مردان آرامش بیشتری دارند و متفکرانه تماشاگر مسابقات هستند.

عباس نصر اصفهانی ۵۷ ساله تنها شرکت کننده تهرانی است که برخلاف بقیه شرکت کنندگان از راه دور نیامده. خودش که می گوید استرس زیادی دارد. لرزش دستش را می توان دید. نامش را که می خوانند برای مسابقه می رود و زود برمی گردد. بازی اولش را برده و خوشحال است: «حرفیقم خیلی قدر نبود. استرس داشتم اما بردم.»

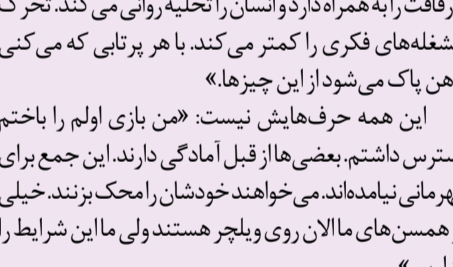
او هم از کار مثبت مسئولان صندوق بازنشستگی می گوید: «این ورزش قدرت تمرکز و اعتماد به نفس را بالا می برد. قدرت محاسبه را همین طور، برای همسن و سالان من خیلی مفید است. فراهم کردن این شرایط برای ورزش بازنشسته ها کار مثبتی بوده که انجام شده است. روی روح و روان همه ما تأثیرات خوبی دارد. خود من با یک رشته جدید آشنا شدم. قواعد بازی را هم خواندم. انگیزه برای رقابت هم پیدا کردم. یک صفحه دارت هم در خانه دارم و تمرین می کنم.»

مسابقات بالاخره به آخر می رسد. حجت باقری ۵۰ ساله از قزوین نفر اول کشور در دارت می شود. آقای نصر اصفهانی که کلی استرس داشت و دستش می لرزید هم نفر دوم. عنوان سومی هم به محمدرضا مهدی پور شرکت کننده گیلانی اهل لاهیجان می رسد. عکس یادگاری نفرات اول تا پنجم هم پایان بخش این مسابقات است تا هر کدام از شرکت کنندگان با خاطراتی جدید و ماندگار به شهرهای شان برگردند.

حجت باقری نفر اول دارت شده. ورزشکار جانباز و آزاده که پارسل هم در اولین دوره جشنواره بازنشستگان بوده قهرمان شده. ۱۲، ۱۰ سال است در رشته دارت فعالیت دارد. در بین جانبازان هم در این رشته اول است. در سن ۵۰ سالگی بازنشسته شده و خیلی جوان تر از بقیه شرکت کنندگان است: «به نظر من سن و سال زیاد مهم نیست. از نظر تجربه و علمی دیدم کسی که ورزش می کند سالم تر است و بانشاط تر. همین کار صندوق بازنشستگان خیلی خوب است و افرادی را که سالم کار و تلاش کرده اند امروز با این برنامه ریزی به ورزش ترغیب می کند. باید همه به خصوص این قشر از مردم را به ورزش همگانی تشویق کرد.»

او از نقاط قوت و ضعف مسابقات هم می گوید: «امسال سطح بازی ها عالی بود. پارسل امکانات خیلی خوب بود اما تعداد شرکت کنندگان کم بود. هر روز در هتل بودیم و اما امسال یک روز دو هفته مسابقات برگزار شد.»

او از ایجاد امکانات بیشتر می گوید: «در قزوین کانونی برای بازنشسته ها داشتیم و الان در دست تعمیر است و تکمیل نشده. بعضی ها که از استان های دیگر آمده اند که صحبت می کردم برای همین مسابقات جایی برای تمرین نداشتند. این مشکلات به استانهای برمی گردد. برگزاری مسابقات خوب است اما باید تمرین داشته باشی و امکانات. برای اشاعه سلامتی باید امکانات باشد. اگر می خواهند سلامتی به جامعه برگردد باید محیط های ورزش همگانی برای بازنشسته ها ایجاد کرد. شنیده ام غیر از مسائل ورزشی برنامه سفر برای بازنشسته ها در بعضی استانها داریم. اینها هم کار خوبی و باید بیشتر شود.»

می شود به سطح حرفه ای در دارت رسید اما شرایط رسیدن به تیم ملی سخت است باید «تامبروان» باشی. کنترل استرس و قدرت محاسبه همزمان در شرایط مسابقه خیلی سخت است. اینها را هم آقای زنگنه می گوید. هیجان به اوج می رسد و چهار نفر برتر مشخص می شوند؛ رباب فکری، انیس پورخالقی، طیبیه و آنتقی، نسرين رحمت پناه. حالا شرکت کنندگان مرد هم وارد سالن شده اند و سالن شلوغ تر از قبل شده. رباب فکری از مشهد و انیس پورخالقی فینالیست می شوند. خانم فکری که قبل از مسابقات با او هم صحبت شده بودم بسکتبالیست است و استایلش کاملا ورزشی است. خودش که می گفت آمدنش به این جشنواره مثل اول شدن برای اوست. با هیجان و استرس زیادی بازی می کند. گهگاه هم آبی می نوشد و سرو صورتش را خنک می کند اما حرفش با آرامشی خاص بازی می کند اما سرانجام رباب فکری است که برنده می شد و قهرمان کشور اوست. عنوان دومی هم به خانم پورخالقی می رسد. بازی رده بندی هم با حساسیت بالا به آخر می رسد. خانم و آنتقی سوم می شود و نسرين رحمت پناه چهارم. مریم مودب منش، پروین منصوریان، منیر آهنگرانی، بنفشه یعقوبی، پروین موسوی و توفیقه عاشوری نفرات پنجم تا دهم هستند. رقابت تمام می شود اما دست دادن ها و در آغوش کشیدن ها بعد از هر بازی در خاطرات باقی می ماند. پایان کار هم عکس یادگاری قهرمانان و نفرات اول تا پنجم.

مسابقات مردان

مثل شروع مسابقات زنان اما عجیب است حالا سکوت در سالن حکمفرماست. ۳۰ نفر شرکت کننده مرد با نظمی خاص بر روی صندلی هایی که تعبیه شده می نشینند. دختران دوبروز بازنشستگان امروز برد و باخت برایشان مهم تر از آقایان است. حداقل ظاهر قضیه که این را می گوید، روش مسابقه مثل رقابت زنان است و از دور دوم حذفی برگزار می شود تا شرکت کنندگان که از راه دور آمده اند فرصت بازی بیشتری داشته باشند.

عطالله جمال وندی از ایلام آمده است. خودش می گوید که انتظار اولی را ندارد: «اولین سال است که آمده ام. تمرین دوستان را که دیدم و صحبت های شان را شنیدم فهمیدم نمی توانم اول شوم. بعضی ها عضو تیم هایی هستند و از یک استان به استان دیگر می روند و مسابقه می دهند. کار خیلی سخت است.»

او کارشناس بهداشت است و از کار خوب صندوق بازنشستگی کشوری می گوید: «ورزش از نظر روحی و جسمی تأثیرات خوبی دارد. از آلزایمر و افسردگی جلوگیری می کند. جلوی سرطان ها، دیابت و خیلی از بیماری ها را می گیرد. تحرک که داشته باشی ۳۰ درصد از ابتلا به سرطان کم می شود. شاداب بودن ستون سلامتی است. ورزش های جمعی نشاط

محمدرضا فراهانی، دبیر کمیته دارت استان تهران، خانم هاشمی مدیر اجرایی، خانم شیروانی و خیلی های دیگر در حال انجام کارها هستند، سالنی مجهز که صفحه های دارت در آن تعبیه شده است. به گفته فراهانی، خانه دارت با تجهیزات که دارد نه در ایران، که در خاورمیانه هم مجهز ترین و کاملاً تخصصی است: «دو سال و نیم است که سالن به این شکل درآمده. مسابقات بین المللی هم اینجا برگزار می شود. استعدادیابی برای دارت، تمرینات تیم های ملی بزرگسالان و جوانان هم در اینجا انجام می شود. نه در کشور، که در خاورمیانه چنین سالن تخصصی ای برای دارت نداریم. همه چیزها بر اساس استانداردهای بین المللی است. ارگان های مختلف هم مسابقات شان را اینجا برگزار می کنند. همین چند ماه پیش مسابقات هنرمندان پیشکسوت را داشتیم. از همه رشته های هنری آمده بودند.»

نفرات برتر و اول هر استان به مسابقات بازنشستگان دعوت شده اند. آنها هم سال ۹۶ در استان های شان مسابقه داده و قهرمان شده اند. قرار بود از همان دور اول، مسابقات حذفی باشد اما با صحبت هایی که می شود برای اینکه نفرات بیشتر و با شور و هیجان تر بازی کنند، ۲۹ نفر شرکت کننده در گروه های دو نفره قرار می گیرند و به تعدادی هم قرعه استراحت می خورد. مسابقات ۳۰۱ فیکس است.

چند تیر و یک صفحه دارت با خانه ها و دایره هایی رنگی که باید درست نشانه گیری. شاید دارت ورزشی ساده به نظر بیاید اما قوانین خاص خودش را دارد. وقتی با قوانین آشنا بشوی و نشانه گرفتن خانه ها و امتیازات را از نزدیک ببینی معنای این استرس را می فهمی. باید راهش را از ترند شکست دادن حرفه را بلد باشی. باید محاسبه گر خوبی باشی و با تمرکز بالا استرس زیادی را که این رشته ورزشی دارد کنترل کنی. آقای زنگنه یکی از داوران مسابقات است. او در باره این رقابت ها می گوید: «سطح بازی ها بد مز نیست. این ورزش تمرین زیاد می خواهد. خیلی های شان فرصت زیادی برای تمرین ندارند. حرفه ای ها ساعت ها در روز تمرین دارند اما شاید آنها در هفته دو سه ساعت.»

اما این ورزش تأثیرات زیادی دارد مخصوصاً برای بازنشستگان: «با این ورزش ذهن شان فعال می شود. محاسبه را یاد می گیرند. باید خیلی سریع عدد و رقم ها را از هم کم کنند. استرس زیادی دارد. باید همزمان که سریع عمل می کنند، همین جوری تیرها را پرتاب نکنند. با تمرین زیاد می شود این استرس را کنترل و کمتر کرد مثلاً از ۱۰۰ درصد به یک درصد رساند.»

زنگنه که بازی های زیادی را که از بازنشستگان داوری کرده، می گوید: «شاید در حد مبتدی باشند اما در بین شان خوب هم زیاد داریم.» بعد از حدود یکسال و نیم تمرین

خیابان کوشا، خیابان ورزش ساعت ۹ صبح روز سه شنبه اولین روز از آبان ماه. با ورود اتوبوس زنان ورزشکار سکوت خیابان ورزش برهم می خورد. درست مثل بچه های پر شر و شوری که به اردو آمده اند. با لباس های ورزشی یکدست طوسی، پشت سر هم به طرف محل برگزاری مسابقه حرکت می کنند. قرار است خانه دارت مجموعه ورزشی شهید کشوری میزبان زنان و مردان و جوانان دیروز باشد. آنها امروز همه دغدغه ها و مشکلات روزمره زندگی را در شهرهای شان گذاشته اند و به تهران دعوت شده اند تا کنار همه دوستی ها، خوش بگذرانند و مسابقه هم بدهند. خیلی های شان ورزشکار هم بوده اند، اینها را خودش می گویند.

پدر بزرگها هم به این مهمانی ورزشی دعوت شده اند اما قرار است دیرتر برسند. اولویت با زنان ورزشکار است. کمی پایین تر از در غربی مجموعه ورزشی شهید کشوری که ورودی دانشکده تربیت بدنی هم هست، پوستر مسابقات نصب شده است «دومین دوره جشنواره ورزشی بازنشستگان، با هدف اشاعه فرهنگ سلامت و نشاط». صندوق بازنشستگی کشوری در اقدامی شایسته و جالب شرایطی را برای رقابت ورزشی فراهم کرده که کسانی که بیشتر از همیشه به فضایی شاد و مفرح احتیاج دارند در کنار هم جمع بشوند. تقریباً از همه جای ایران آمده اند. با آنها که هم صحبت می شوی از لپچه های شان می فهمی؛ کرد، لر، آذری، گیلانی، جنوبی، اصفهانی و... چنان با شور و هیجان حرف می زند که انگار قرار است در مسابقات جهانی مسابقه بدهند. وارد سالن که می شوند هیاهویی به پا می شود. مسئولان برگزاری مسابقات نفرات را با لیستی که در دست دارند چک می کنند تا گروه بندی مشخص شود. فکر این همه شور و هیجان را نمی کردم. برای هم کری هم می خوانند. آنها قهرمانان استان های شان هستند و خیلی های شان آمده اند که اول شوند. در فضایی دوستانه که در آن رقابت هم موج می زند. همه شرکت کنندگان در کنار مسئولان عکسی به یادگار می گیرند تا مسابقات جدی تر شروع شود.

حساسیت از همان دور اول مسابقات بالاست. نفر برنده از خوشحالی چنان بالا و پایین می پرد که انگار به روزهای خوش کودکی و نوجوانی اش برگشته. همان روزهایی که در این ضیافت برایش تداوی می شود. سرو صدا حسابی سالن را پر کرده. هر کسی از بازی اش با هیجان برای دوستان و هم اتاقی اش می گوید. یک روز نشده انگار دوستان چندین ساله شده اند. همدیگر را تشویق می کنند. بعضی ها هم ناراحتند که چرا دقت نکرده اند: «استرس داشتم، دست هایم می لرزید، عدد ۱۹ را ۱۵ شنیدم و اشتباه نشانه گرفتم.» همه اینها از دوست دانشنی ترین لحظات ورزش و مسابقه دادن است که با همه سختی ها و برد و باخت هایش هرگز یک ورزشکار را پس نمی کشد و انگیزه برای پیروزی و ادامه زندگی وجود دارد.

خالقی پور: با ورزش

دارت به آرامش رسیدم

مسابقه های فینال و رده بندی دارت زنان به آخر رسیده و نفرات برتر با مسئولان برگزاری مسابقات، عکس یادگاری می گیرند. با ورود مردان، همه باید سالن را ترک کنند تا از اتوبوس جانمانند و به هتل محل اسکان شان برسند. فرصت زیادی برای مصاحبه گرفتن از نفر دوم مسابقات دارت نیست. انیس پورخالقی نفر دوم شده. شاید یکی از آرام ترین شرکت کنندگان خود اوست. با وجودی که با آرامش بیشتری در فینال، تیرهایش را به سمت خانه های صفحه دارت پرتاب می کرد اما همبازی اش قهرمان شد. او در مسابقات استانی در قزوین که بهمن ماه برگزار شد نفراول شده است. بازنشسته ای که هنوز هم دست از کار نکشیده ست. «وقتی بازنشسته شدم، ورزش دارت را شروع کردم و دوباره سرکار رفتم. از اول هم ورزش را دوست داشتم. من پرستار هستم. مربی هم بودم به خاطر همین الان هم در این شرایط سنی مشکلی ندارم.» با همه خستگی ها و مشغله کاری به رشته دارت خیلی علاقه دارد به اندازه ای که حالا جزئی از زندگی اش شده: «وقتی دارت را شروع کردم فکر نمی کردم این همه جذابیت و هیجان داشته باشد. اولش خیلی استرس داشتم اما الان راحت تر بازی می کنم. هم تمرکزم بیشتر شده هم آرامش بیشتری در زندگی ام دارم. خستگی کار هم از تنم بیرون می رود. به خانه که می رسم در اولین فرصت تمرین می کنم و به آرامش می رسم.»

طیبیه و آنتقی: فکر می کنم ۱۸

ساله هشتم نه ۵۸ ساله

برای شنیدن صحبت های نفر سوم فرصتی نمانده. تقریباً همه شرکت کنندگان روی صندلی های اتوبوس نشسته اند. نزدیک تر که می شوم باز همان هیاهو به یامی شود: «قراره همه مهمون نفر اول بشیم و بریم مشهد. آقای راننده زودتر حرکت کنید» منظورشان رباب فکری است که قهرمان شده. نفر سوم در صندلی انتهایی اتوبوس نشسته. طیبیه و آنتقی اهل ساری است و در بازی رده بندی برنده شده. اصلاً خسته به نظر نمی آید و خیلی هم پرت انرژی است: «اولین سال است که مسابقه می دهم. فکر می کردم همه در یک رده باشند اما این طور نبود. تمرکز نداشتم. یک وقت هایی بازی دست نمی دهم.» او هم برگزاری چنین مسابقاتی را برای بازنشسته ها تأثیر گذار و مفید می داند و استقبال می کند: «قطعاً این مسابقه دادن ها روی روحیه من و دوستانم تأثیر مثبتی دارد. انگیزه مان هم برای زندگی بیشتر می شود. من الان حس نمی کنم ۵۸ سال دارم و واقعا فکر می کنم ۱۸ سال دارم. با این فعالیت های ورزشی سلول های مرده بدن ما زنده می شوند. کار صندوق بازنشستگان عالی است.»

محمدرضا مهدی پور:

سالن های مجزادر

خانه های امید احداث شود

او اهل لاهیجان است و ۵۱ ساله کارمند اداره ورزش و جوانان. نفر سوم دارت می گوید برای اولی آمده بود که سوم شده. آقای مهدی پور پیشنهاد هم دارد: «اگر مسابقات در سطح گسترده تر و حرفه ای تر برگزار شود بهتر است. تعداد شرکت کنندگان بیشتر باشد و مسابقات تک حذفی نباشد و گروهی برگزار شود. چون همه از راه دور می آیند و این طوری با یک بازی حذف نمی شوند.» این همه حرفهای او نیست. از ایجاد امکانات برای بازنشسته ها می گوید: «از سال ۸۲ دارت را شروع کردم. در رشت خانه امیدی هست که می شود در آنجا هم تمرین کرد اما بهتر است که هر رشته ورزشی در این خانه ها سالن های مجزا داشته باشد.» سفرهای زیارتی و تفریحی برای بازنشسته ها و خانواده های شان خواسته دیگر آقای مهدی پور و خیلی از نفرات دیگر بود.

عباس نصر اصفهانی: وقتی مطمئن شدم

می بازم، ترسم ریخت

اهل تهران است. قبل از اینکه مسابقات شروع شود اعتراف کرد که راه به جایی نمی برد و باز نده است. به حدی استرس داشت که لرزش دست هایش کاملاً مشخص بود. اولین بازی اش را برد. روز اختتامیه فهمیدم به فینال هم رسیده و نفر دوم شده. خودش در این باره می گوید: خدا شانس خوبی به من در این مسابقات داد. قرعه راحتی خوردم و حرفه ای قدر نبودند. بعضی وقت ها مطمئن بودن از باخت باعث از بین رفتن ترس می شود. او این را می گوید: «حرف اصلی ام آقای مهدی پور بود که سوم شد. مطمئن بودم می بازم به همین خاطر اصلاً ترس و استرسی نداشتم. رقیبم خیلی جلو تر از من بود. جوری عدد سه رقمی را finish کرد و تیرهایش نتیجه داد که همه برایش دست زدند اما یک عدد زیر «یک» می خواست که موفق نشد و من به نتیجه رسیدم. او امیدوار است برگزار کردن مسابقاتی از طرف صندوق بازنشستگان تداوم داشته باشد: «در مناسبت ها مثلاً هفته تربیت بدنی حتی در هر فصل می شود مسابقه گذاشت. این طوری هم شرکت کنندگان هم تبادل نظر می کنند هم انگیزه ای می شود برای ورزش کردن. خود من الان انگیزه بالا رفته که بیشتر تمرین کنم. این رشته لیگ برتر و تیم ملی دار، دوست دارم که به آن رده هم برسیم.» این همه حرفهای او نیست: «قبل از این برای خرید که می رفتم قدرت محاسبه نداشتم اما ذهنم فعال تر شده و اعتماد به نفس بیشتر شد. الان خیلی از استانها مبتدی هستند و تازه شروع کرده اند. من تازه بازنشسته شدم. امسال بهتر از پارسل مسابقات برگزار شد. امیدوارم سال آینده با قوانین جهانی و ۵۰۱ فیکس مسابقه بدهیم.»

جشنواره شطرنج بازنشستگان با طعم رقابت

شور و هیجان رقابتی در حد حرفه‌ای‌ها

وارد فدراسیون شطرنج که می‌شوی، بئر جلوی در ورودی نشان می‌دهد خبری هست. خبر رقابت شطرنج بازان. جوانان دیروز که حالا اسم بازنشسته را یدک می‌کشند. چند نفری در حیاط قدم می‌زنند و بعضی‌ها هم در راهرو قدم می‌زنند اما در سالن بزرگی تعداد زیادی زن و مرد مسن پراکنده هستند. زنان و مردانی برخلاف تصور که بر سالن شطرنج سکوت محض حکمفرماست تا حدی که صدای نفس‌ها هم به راحتی شنیده می‌شود اما اصلاً این خبرها نیست. همه‌ها اولین چیزی است که توجه هر تازه‌واردی را جلب می‌کند. دور اول مسابقه تمام شده اما یک میز مسابقه‌اش مانده. دو بانویی که با وسواس مهره‌ها را جا به جا می‌کنند و تعداد زیادی از شطرنج‌بازان را هم دور خودشان جمع کرده‌اند. طرف دیگر سالن مسئول مسابقات با چند نفری کلنجار می‌رود. دوربین و مصاحبه‌کننده روابط عمومی و امور بین‌الملل صندوق بازنشستگی کشوری هم در گوشه‌ای از سالن با بعضی شرکت‌کنندگان مصاحبه می‌گیرد. آنهایی که دور تنها میز مانده از دور اول جمع شده و بازی را تماشا می‌کنند، با هر حرکت پیچ‌پیچ می‌کنند. گه‌گاه برمی‌گردند و در گوش هم نظرشان را می‌گویند. بعضی‌ها هم انگار حوصله‌اشان نمی‌گیرد تا آخر مسابقه بایستند و از میز مسابقه دور می‌شوند. یکی درباره طولانی شدن بازی این دو نفر می‌گوید: «دور اول مسابقه تمام شده و باید بازی این دو نفر هم مثل بقیه به پایان می‌رسد اما آنها زمان ۲۰ دقیقه‌ای بازی را به

اشتباه صفر کردند به خاطر همین دوباره از اول بازی کردند.» بالاخره با پایان بازی میز آخر، تحلیل درباره برد و باخت شروع می‌شود. یکی می‌گوید: «کسی که خودش را داور می‌داند نباید این طوری بازی می‌کرد.» نفر دیگری هم این‌طور تحلیل می‌کند: «حرفش اشتباه بود. اگر قبل از تکان‌نمی‌داد حرف را مات کرده بود اما اشتباه خودش باعث شد تا بازیاد.» بالاخره مسابقه تمام می‌شود و

چند دقیقه بعد مسئول برگزاری با برگی‌ای به دست از شطرنج‌بازان بانو می‌خواهد که سکوت کنند تا ترتیب میزها را برایشان بخواند. برخلاف شطرنج‌بازان زن، مسئولان برگزاری، اسامی شرکت‌کنندگان و میز در هر دور را روی دیوار نصب می‌کردند تا طبق آن با هم مسابقه دهند. البته در در حین مسابقه آقای تقی‌زاده مدیرعامل صندوق بازنشستگی کشوری هم سری به سالن زدند.

طبق برنامه هفت دور باید با هم رقابت کنند که یکی از آنها در دور پنجم به خاطر فشار زیاد استرس از حال می‌رود. اتفاقی که بعضی از شرکت‌کنندگان معتقدند اگر مسابقه به جای یک روز دو روز برگزار می‌شد این اتفاق نمی‌افتاد. البته طبعه بهرامی نفر اول مسابقه شطرنج بانوان هم می‌گوید: «هم اتاقی من هم به خاطر باخت در دور دوم و سوم کلیه‌اش درد گرفت و راهی بیمارستان شد.»

رقابت‌های شطرنج که بدون حاشیه هم نبود بعد از هفت دور با معرفی برترین‌ها تمام شد. در قسمت مردان اسفندیار براتی، علیرضا فریدونی جمالزاده و عباس پورشرعاف قوی به ترتیب از تهران، البرز و گیلان اول تا سوم شدند. طبعه بهرامی، شهین فنائی و فاطمه عبداللهی شطرنج‌بازان کرمانشاه، گلستان و زنجان مقام اول تا سوم بانوان را گرفتند.

بهرامی: با تکرار قهرمانی خوشحال نشدم

طبعه بهرامی، امسال هم برای تکرار قهرمانی شطرنج با به جشنواره بازنشستگان گذاشته بود. او خودش را آماده کرده بود تا بین سه نفر اول قرار بگیرد و باز هم قهرمان شد. خودش می‌گوید: «با قهرمانی که سال قبل گرفته بودم، فکر می‌کردم امسال بین سه نفر اول باشم اما با تکرار قهرمانی هم خیلی خوشحال نشدم چرا که فرقی نمی‌کرد.» به نظر بهرامی سطح رقابت‌های شطرنج قابل قبول بود: «سطح رقابت‌ها تقریباً قابل قبول بود. البته امسال سطح رقابت‌ها بالاتر رفته.» شطرنج‌باز کرمانشاهی کسب مقام در بازی شطرنج خیلی برایش مهم نیست: «من عاشق شطرنج هستم و رقابت و مسابقه را هم دوست دارم. بعد هم برایم مهم این است که در مسابقات اسم استانم را می‌آورند.» او اما از جایزه پایین جشنواره گلایه دارد: «جایزه مسابقه در برابر سختی که ما می‌کشیم خیلی کم بود. هر چند با هواپیما، آمدم و برگشتیم و در هتل اقامت داشتیم اما برای برگشت به کرمانشاه از ساعت ۱۳ بعد از ظهر تا ۲۳:۲۰ دقیقه شب بابت تأخیر پرواز در فرودگاه معطل شدیم. به خاطر همین مرخص شدم و کلی داروهای تقویتی گرفتم تا مثل قبل از مسابقه شوم.»

فنائی: من مصاحبه نمی‌کنم

شهین فنائی شطرنج‌باز گلستانی نایب‌قهرمان جشنواره سراسری بازنشستگان شد. او البته تنها ورزشکاری بود که ترجیح داد با ویزه‌نامه جشنواره مصاحبه نکند. با اینکه خبرنگار ویژه نامه خودش را معرفی کرد و شرایط را توضیح داده اما می‌گوید: «من چون شمار نمی‌شناسم و اعتماد ندارم، مصاحبه نمی‌کنم.»

عبداللهی: رقابتی لذت‌بخش داشتیم

فاطمه عبداللهی نفر سوم جشنواره در دومین سال حضورش شطرنج را انتخاب کرد. او که در اولین دوره به خاطر تعداد کم شرکت‌کننده در شنا و شطرنج مسابقه داده بود اما امسال بازی با مهره‌ها را ترجیح داد: «من پارسال به خاطر اینکه اولین دوره جشنواره بود، در ورشته شنا و شطرنج شرکت کردم. البته مقام هم نگرتم اما امسال در انتخابی استانی شطرنج را شرکت کردم و نفر سوم شدم.» شطرنج‌باز زنجانی از مسابقه راضی است: «مسابقات خیلی خوب بود و لذت‌بخش. خوشبختانه هیچ مشکلی هم نبود. فقط بعضی مسائل هم به خاطر بی‌مبالاتی خانم‌ها به وجود آمد.» عبداللهی برگزارچی جشنواره بازنشستگان را فوق‌العاده می‌داند: «حرفتی که انگیزه زیادی به ما بازنشسته‌ها می‌دهد. پارسال در قسمت شطرنج ۸ نفر بودند اما امسال که شمردم ۳۲ نفر بودند. تعداد زیادی با شور و شوق آمده بودند. حتی حالا که من به زنجان برگشتم می‌بینم دوستانم از حالا خودشان را برای جشنواره سال بعد آماده می‌کنند.»

پور شرعاف قوی: پوئن شکنی

قهرمانی را از من گرفت

عباس پور شرعاف قوی، شطرنج‌باز گیلانی با انگیزه مدال در جشنواره بازنشستگان به تهران آمده بود. او به خواسته‌اش هم رسید. شرعاف که در ریتینگ ۱۷۲۸ را هم دارد در انتخابی گیلان نفر اول شد و پا به جشنواره کشوری گذاشته. خودش می‌گوید: «در گیلان بین ۲۰ نفر، انتخاب شدم تا در جشنواره کشوری شرکت کنم و تهران هم ۳۵ نفر بودیم که من سوم شدم.» شطرنج‌باز گیلانی با اینکه برای اولین بار پا به جشنواره کشوری گذاشته اما معتقد است مسابقه شطرنج نسبت به دوره قبل سخت‌تر بوده: «به نظرم سطح مسابقه‌ها بالاتر رفته و کار کمی سخت‌تر شده بود. چرا که شطرنج‌بازان با آمادگی بیشتری آمده بودند. البته من دوره قبل نبودم اما نفر اول دوره قبل از گیلان بود و من همه قضا را از او پرسیده بودم.» او از شرایط مسابقه راضی است: «همه چیز خوب و راضی کننده بود. به جز اینکه مسابقه فشرده‌تر شده بود. در حالی که دوره قبل دوره بود.» شرعاف قوی برای قهرمانی آمده بود اما برنز گرفت: «من فکر می‌کردم قهرمان شطرنج شوم و شانس اولی هم بودم، تنها با نیم امتیاز و با پوئن شکنی آن را از دست دادم.» شطرنج‌باز گیلانی امیدوار است دوره‌های بعد تعداد شرکت‌کنندگان در جشنواره بیشتر شود: «حالا برای برگزاری جشنواره باید گفت کاجی به از هیچی. شاید ایده‌آل نباشد اما حرکت مثبتی است. کاش فرآیند تر شود و روند رو به رشد تعداد شرکت‌کنندگان بیشتر.»

فریدونی جمال زاده:

کاش مسابقه شطرنج فشرده نباشد

علیرضا فریدونی جمال‌زاده که دوره قبل بدون مقام جشنواره را تمام کرده بود، امسال نایب‌قهرمان شد. شطرنج‌بازی که از کرج آمده بود. مقامی که به قول خودش با تمرین بیشتری به دست آورده و بابت آن خوشحال است. او از سطح رقابت‌ها رضایت دارد: «مسابقه‌ها سطح خیلی خوبی داشت. در جمع شطرنج‌بازان ۱۵-۱۶ شطرنج‌باز ریتینگ دار هم بودند که حضور آنها سطح فنی و کیفیت مسابقات را بالا برد.» فریدونی بابت تجربه دوره قبل می‌داند، مسابقات شوخی بردار نیست: «من دوره قبل هم در جشنواره شرکت کرده بودم و می‌دانستم رقابت‌ها چطور برگزار می‌شود. البته من دوره قبل جزو ۱۰ نفر اول بودم اما برای این دوره بیشتر تمرین کردم تا نتیجه بهتری بگیرم.» به نظر او تنها ایراد مسابقات شطرنج فشرده‌دگی است: «رقابت هفت دور در یک روز برای ما که مسن هستیم خیلی فشرده و خسته‌کننده می‌شود. کاش مسابقات به جای یک روز در دو یا سه روز برگزار می‌شد و آن وقت نتایج هم بهتر می‌شد.» فریدونی شطرنج را برای بازنشسته‌ها مفید می‌داند: «جشنواره ورزشی به ما بازنشسته‌ها نشاط می‌دهد چرا که درگیر بدنی و ذهنی پیدامی‌کنیم. البته شطرنج برای بازنشسته‌ها خیلی خوب است چرا که از آلایم جلوگیری می‌کند.»

براتی: دلهم می‌گفت

قهرمان می‌شوم

اسفندیار براتی، شطرنج‌باز تهرانی بعد از هفت دور رقابت نفر اول جشنواره بازنشستگان شد. مسابقه‌ای که برای اولین بار در آن شرکت کرده بود و راضی هم به خاتمه برگشت. او با اینکه تجربه حضور در مسابقات در دوره قبل را ندارد اما می‌گوید: «مسابقات خیلی خوبی بود. هر چند ما بازنشسته‌ها دور هم جمع شده بودیم برای رقابت اما خیلی جدی بود و سطح بالا. تا جایی که حتی بعضی شطرنج‌بازان با ریتینگ ۱۷۰۰ هم بین شرکت‌کنندگان حضور داشتند.» براتی از باورش برای قهرمانی می‌گوید: «وقتی پا به مسابقه گذاشتم دلم می‌گفت قهرمان می‌شوم. خیلی امیدوار بودم.» او البته بعد از اینکه در تهران جواز حضور در رقابت‌های کشوری را گرفته، جشنواره به حدی برایش جدی بوده که تمرین هم می‌کرده: «من در انتخابی تهران شرکت کردم و قبل از جشنواره هم برای آمادگی بیشتر در رقابت‌های مختلفی که فدراسیون برگزار می‌کرد، یا از گانهای دیگر حاضر می‌شدم.» نفر اول شطرنج جشنواره بازنشستگان به نظرش رقابت‌ها کم و کاستی نداشته: «گرخواهیم ایراد بگیریم، راحت می‌شود کم و کاستی پیدا کرد اما واقعا مسابقات خوب بود و همه عوامل برگزاری هم در حد توانشان کار کردند.»

در طول مسیر سالن تیراندازی به سمت استخر قهرمانی مدام با هواداران پرسپولیس که برای تماشای بازی این تیم با السد می‌رفتند را می‌دیدیم. شور و هیجانی که مسابقات شقای بازنشستگان را هم تحت الشعاعش قرار داده بود. ۹۱ بانو و ۸۸ مرد شاگرد در دو گروه سنی زیر و بالای ۶۵ سال و دو ماده کراال سینه و قورباغه در رقابت پرداختند. مسابقات به صورت رکوردی و تک مرحله‌ای بود.

بانوان شاگرد مسابقاتشان تمام شده بود و منتظر اعلام نتایج بودند. به محض اعلام نتایج همه با هم خوشحال می‌شدند. جویری که انگار خودشان اول شده‌اند. کشور امین الرعا، مسئول برگزاری بانوان سطح امسال را بهتر از سال قبل می‌داند: «امسال ۹۱ بانو در مسابقات شرکت کردند و کوردها نسبت به پارسال پیشرفت چشمگیری داشت. هدف ما ایجاد نشاط و سلامتی برای بازنشسته‌ها است. امیدوارم سال دیگر هم این رقابت‌ها برگزار شود و بهتر از امسال هم باشد.» شهین حاجی طلب سرپرست این مسابقات از برنامه‌های آتی می‌گوید: «می‌خواهیم با حمایت صندوق بازنشستگی و فعالیت‌های زیاد در سطح جهان هم شرکت کنیم. منتی این امر اول باید در کشور جابفتد و مداوم باشد تا بتوانیم در جهان حرفی برای گفتن داشته باشیم.»

در بخش آقایان هم همبستگی کمتر از بانوان نبود. همه قبل از اینکه مسابقه‌شان آغاز شود به صورت هم‌زمان آواز می‌خواندند، می‌گفتند و می‌خندیدند. قبل از مسابقه هم برای هم آرزوی موفقیت می‌کردند. شاید بهترین و جذابترین بخش رقابت مردان جایی بود که توفیق یوسف‌زاده مسن‌ترین شاگرد این مجموعه که ۸۹ سال داشت به صورت نمادین و با تشویق تمام حضار شاکر کرد.

در پایان رقابت‌ها در بخش بانوان و در ماده کراال سینه بالای ۶۵ سال فریده زمرگار از کرمانشاه، مهناز آذری از فارس و فریده بیجاری از اصفهان اول تا سوم شدند. در ماده کراال سینه زیر ۶۵ سال حکیمه سادات حسینی از خراسان رضوی و سیمین دخت خوشنودی از تهران و ناهید برمرادی از قزوین اول تا سوم شدند. در قورباغه زیر ۶۵ سال صغری محمدپور دهکردی از چهارمحال بختیاری اول، رؤیاسلمانی از فارس دوم و زبیر حیمیان از خراسان رضوی سوم شدند و نفرات برتر قورباغه بالای ۶۵ سال به ترتیب، نیره موسویان از خراسان رضوی، شمیل ایزد پناه از هرمزگان و پری صفارزاده از بوشهر بودند. در بخش مردان، در قورباغه بالای ۶۵ سال سید علی میر معزی از قزوین، مختار مسعود عوض از گیلان و ابوالفضل سلیمی از زنجان اول تا سوم شدند. نفرات برتر قورباغه زیر ۶۵ سال به ترتیب مرتضی صامری از تهران، مسعود جهانگرد از همدان و رضا فکری از خراسان جنوبی بودند. در کراال زیر ۶۵ سال مظفر فولادی از مازندران اول، حسین مراد دلیریان از کرمانشاه دوم و علیرضا ذوالفقاری از آذربایجان شرقی سوم شدند. در کراال بالای ۶۵ سال محمد مهدی دلیل‌زاده از اصفهان، رحمان میرزاخانی از قزوین و خلیل هاشم‌زاده از فارس اول تا سوم شدند.

پورمحمدی: رقابتی شایسته بودند

صغری پور محمدی دیگر بانوی اهل چهارمحال و بختیاری بود که در این جشنواره به مدال می‌رسید. او نفر اول شقای قورباغه ۵۰ متر زیر ۶۵ سال شد. پورمحمدی که برای اولین بار در این جشنواره شرکت می‌کرد معتقد است رقابتی سر سختی داشته: «رقابت خیلی نزدیک و نفس‌گیر بود. تمام رقبا خیلی خوب و قیقا و با شایستگی مسابقه می‌دادند. من اولین بار بود که در این مسابقه شرکت می‌کردم اما با توصیفی که از دوستان شنیدم سطح رقابت خیلی بالاتر از پارسال بوده. همین‌طور تعداد شرکت‌کننده‌ها هم بیشتر شده بود که نشان می‌دهد رقابت سنگین‌تر از قبل شده بود.» او معتقد است اگر مسابقات در شهرستان برگزار شود بهتر است: «به نظرم شهرستان‌ها خیلی بهتر از تهران می‌توانستند مبانی کنند. بحث اسکان و ورزشکاران می‌توانست بهتر از این باشد. علاوه بر بحث اسکان تهران ترافیک و شلوغی خیلی زیادی دارد که برای کسانی که از شهرستان می‌آیند آذیت‌کننده است اما شرایط استخر و برگزاری خود مسابقه خیلی خوب بود. امیدوارم در آینده هم این جشنواره که به نفع بازنشستگان است ادامه‌دار باشد.»

ایزد پناه: داوران باید زودتر ر کوردها را می‌زدند

شمیل ایزد پناه شاگرد هرمزگانی که در مسابقات بازنشستگی امسال رتبه دوم ماده قورباغه ۵۰ متر زیر ۶۵ سال را به دست آورد از داوران ناامنی است: «اگر داوران زودتر رکوردها را می‌دادند خیلی بهتر بود و این شک که تبانی شده و حق کسی ضایع شده باشد را کم می‌کرد. خیلی طول کشید تا اینکه نفرات برتر را مشخص کنند.» او به امکانات رفاهی اشاره می‌کند: «همه چیز خوب بود فقط نکته منافی آن که وجود داشت این بود که هم اتاقی‌هایم زیاد بودند و شب سرد و صدا به قدری بود که من نتوانستم بخوابم و مجبور شدم مسکن بخورم و امروز کاملاً بدنم ک‌رخت شده بود.» او از شرایط راضی است: «همه چیز عالی بود. دمای آب و امکانات استخر خیلی راضی کننده بود. من انتظار داشتم اول شوم اما متأسفانه نشد و امیدوارم سال بعدی نتیجه بهتری بگیرم.» ایزد پناه دوست دارد سال بعد هم این مسابقات برگزار شود: «امیدوارم سال بعد هم بازی‌ها برگزار شود و بهتر از امسال هم باشد.»

رحیمیان: شور و نشاط محیط عالی بود

زبیر حیمیان دارنده مدال برنز شقای قورباغه زیر ۶۵ سال دومین جشنواره ورزشی بازنشستگان است که از خراسان رضوی شرکت کرده بود. این دومین سالی بود که او به جشنواره می‌آمد: «سطح مسابقات امسال خیلی بالاتر از سال قبل بود. من سال پیش دوم شده بودم اما امسال با اینکه یک سال تمرین کرده بودم سوم شدم.» نفر سوم قورباغه زیر ۶۵ سال به امکانات اشاره می‌کند: «امکانات رفاهی و استخر مسابقات خیلی خوب و راضی کننده بودند و به نظر من هیچ مشکلی وجود نداشت. فقط پیشنهاد می‌کنم سال بعدی شنا را یکم اصولی‌تر برگزار کنند و رده سنی ۵۰ سال به ۵ سال شود. خیلی فرق است بین کسی که خودش را در ۴۰ سالگی بازنشسته کرده و کسی که در ۶۴ سالگی بازنشسته شده است. نکته دیگر این است که دستور خط هم رعایت کنند و نفرات برتر در خط‌های وسطی شنا کنند.» رحیمیان شور و نشاط را مسئله اصلی این جشنواره می‌داند: «شور و نشاط محیط عالی بود. شرایط جویری بود که همه راضی بودند و به وجد می‌آمدند. این مسابقات انگیزه‌ای برای بازنشستگان است تا با ورزش خودشان را سرگرم و سلامتی‌شان را حفظ کنند. برگزاری این جشنواره خیلی خوب است و اگر به سطح جهانی هم برسانند که عالی می‌شود.»

موسویان: خوشحالم که قهرمان شدم

نیره موسویان، بانوی شاگرد اهل خراسان رضوی است در دومین جشنواره ورزشی بازنشستگان کشوری در رشته شنا و ماده ۵۰ متر قورباغه بالای ۶۵ سال قهرمان شد. او که سال گذشته در این مسابقات نبود می‌گوید: «سال قبل هم قصد داشتم که در این جشنواره شرکت کنم اما در میزبان شدم و متأسفانه نتوانستم در مسابقات استانی ثبت نام کنم. امسال زودتر اقدام کردم و خدا را شکر قهرمان شدم. از این بابی خوشحالم.» قهرمان قورباغه بالای ۶۵ سال سطح مسابقات را خوب می‌داند: «سطح مسابقات در همه ماده‌ها و رده‌های سنی خوب بود. با وجود اینکه سن شرکت‌کنندگان زیاد بود اما رکوردهای خیلی خوبی ثبت کردند.» موسویان از خوبی‌ها و بدی‌های جشنواره امسال می‌گوید: «امکانات استخر و امکانات رفاهی خیلی خوب بود.

اونیروان محسنی سرپرست وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی با انتقاد از اینکه ۴۸ درصد بازنشستگان صندوق بازنشستگی کشوری و همین‌طور تأمین اجتماعی کمتر از ۶۰ سال دارند، می‌گوید: این مسائل به صندوق فشار می‌آورد و بعد فکر می‌کنند که مدیریت درست نبوده است، در حالی که چنین قوانین ویرانه‌ریزی‌هاست که اشکال دارد. ۲۵ درصد مستمری بگیران تأمین اجتماعی زیر ۴۵ سال و ۵۰ سال دارند. گروه عمده بازنشستگان کسانی هستند که سال‌ها خدمت از حقوقشان مطالبی کسر شده است تا بعدها نیازمندی‌هایشان از طرف صندوق‌هایی که شکل گرفته است برطرف شود.

دوشنبه
۷ آبان ۱۳۹۷
سال بیست و یکم
شماره ۱۵۲۶

شور و حال جوانی در بازنشستگان

همدلی و صمیمیت در استخر آزادی

چنین مسابقاتی است. من هم با توجه به اینکه آمادگی نداشتم اما شرکت کردم و سوم شدم. سطح مسابقات عالی بود و همه فراتر از انتظار بودند. من خودم کارشناس شنا و مربی غریق نجات هستم. با علم کامل به شنا می‌توانم بگویم که استان زنجان برترین‌ها را به این جشنواره اعزام کرد. مسئولین هم لطف کردند و با ما به مسابقات آمدند. سایر شرکت کنندگان هم به شدت آماده بودند و رکورد خوبی از خودشان ثبت کردند اما ما همه این تفاسیر از زبانه راضی نیستیم. داوران هم کارشان را به خوبی انجام دادند. او به امکانات رفاهی اشاره می‌کند: «در بحث اسکان و استخر مسابقه صندوق بازنشستگی سنگ تمام گذاشت و یکی از بهترین هتل‌های ایران را به ما داد که خود من اصلاً انتظار نداشتم این هتل را برای ما بگیرند. استخر آزادی هم که دیگر نیازی به تعریف ندارد ما من هم می‌توانستم به صندوق کمک کنم و برای این مسابقات برنامه بدهم.»

ورزشی آزادی هم بهترین استخر ایران را دارد اما کاش مسئولان کمی بیشتر به آن برسند. نحوه اسکان ما هم عالی بود و هیچ مشکلی نداشتم. «و برای بهبود سطح کیفی جشنواره در سال بعد هم پیشنهاداتی دارد: «این جشنواره با هدف نشاط و سلامتی برگزار می‌شود. بهتر است مثل پارسل در ماه‌هایی غیر از محرم و صفر برگزار کنند که کمی فضا شادتر و با موسیقی پرانرژی‌تر شود. مراسم اختتامیه هم خوب بود اما به دلیل این تاریخ نمی‌شد زیاد فضا را شاد کرد و بیشتر لذت برد. نکته دیگر تداخل روز مسابقه ما با بازی پرسپولیس والید بود که آذیت‌کننده بود و باعث اختلال در نظم می‌شد. ما هم از ۶ صبح با صدای هواداران بیدار شدیم.»

مسعود عوضی: برای نشان دادن اهمیت ورزش به آیندگان همه چیز را به جان می‌خریم

مختار مسعود عوضی، نماینده شنای استان گیلان در ماده قورباغه بالای ۶۵ سال بود که مسابقات را با مقام دومی به پایان رساند. هر چند خودش معتقد است با کم کاری خودش طلا را از دست داده است: «من هر ساله به تمام مسابقات استانی و کشوری می‌روم و اکثر مقام‌ها می‌آورم. قبلاً در استخر آزادی دایو بلند تری داشتم اما دو سال است که جایگاه استارت تغییر کرده است. من باید با یک پرش بلند استارت می‌زدم که همین کم کاری باعث شد نتوانم طلا بگیرم. فقط چند مدال نایب‌اختلاف داشتم با نرف اول اما فاصله با نفر سوم بیشتر بود. او هم از مسئولان هیأت شنای استان گیلان شکایت‌هایی دارد: «متأسفانه هیأت شنای استان برای ما کاری نمی‌کند و امکانات خاصی به ما که این همه مقام برای استان به دست می‌آوریم نمی‌دهد. برای هر مسابقه می‌گویند بودجه نداریم ولی موفقیت به نام آنها ثبت می‌شود. البته این جشنواره داستان‌ش متفاوت بود. او معتقد است برای ورزش هر کاری می‌کنند: «امکاناتی که به ما داده بودند بعضی‌هاش خوب بود و بعضی دیگر بد. برای مثال در هتل المپیک که یکی از هتل‌های خوب و با کیفیت تهران است ماندیم اما امکانات میوه و چایی نبود و ۵ نفر در یک اتاق می‌ماندیم اما برای اینکه به نسل آینده نشان دهیم که ورزش چقدر اهمیت دارد همه چیز را به جان می‌خریم.»

میر معزی: مسابقات در حد پیشکوتان کشوری و عالی بود

سید علی میر معزی که سال گذشته با اشتباه مسئولان استان به جشنواره ورزشی بازنشستگان نیامده بود، امسال توانست مدال طلای ماده قورباغه بالای ۶۵ سال را بر گردن خود ببندد. او از دلیل شرکت نکردن‌اش در سال گذشته می‌گوید: «امسال سال اولی بود که در این جشنواره شرکت کردم. متأسفانه سال گذشته مسئولان فکر می‌کردند فقط یک شرکت کننده می‌تواند اعزام کنند و من نتوانستم ببایم اما امسال شرکت کردم و خیلی خوشحالم که توانستم دست پر و با طلا برگردم.» شناگر طلایی قورباغه بالای ۶۵ سال از شرایط مسابقه می‌گوید: «سطح مسابقات در حد پیشکوتان کشوری و عالی بود. امکانات مسابقه هم خوب بود اما در شنا حتی یک سال هم مهم است و امیدوارم که سال دیگر رده‌سنی به صورت ۵ سال به ۵ سال باشد. برای مثال آقای توفیق که ۸۵ سال دارد قهرمان نامی شنا هستند اما وقتی ما من ۷۰ ساله رقابت کنند از نظر جسمانی برایشان سخت می‌شود اما به دلیل شرایط اگر ۱۰ سال به ۱۰ سال هم باشد همه راضی‌اند.» میر معزی این جشنواره را انگیزه‌های برای بازنشستگان می‌داند: «این مسابقات انگیزه‌ای به بازنشستگان می‌دهد که به ورزش روی بیاورند و در طول سال خودشان را برای این رقابت‌ها آماده کنند. باید به این جشنواره یک نگاه کلی داشته باشیم.»

سلیمی: سطح مسابقات عالی بود

ابوالفضل سلیمی شناگر ماده قورباغه بالای ۶۵ سال که از استان زنجان شرکت کرده بود، با عدم آمادگی روی سکوی سوم ایستاد. خودش می‌گوید: «امسال سال اولی بود که به این جشنواره می‌آمدم. دوستانم به من اطلاع دادند که

ورزشی دارم. امسال هم سال اولی بود که در این جشنواره شرکت می‌کردم. پارسل اطلاع نداشتم که چنین مسابقاتی است. امسال هم به اصرار دوستانم شرکت کردم و بعد از ۸ سال وقفه‌ای که در شنایم افتاده بود توانستم دوم شوم. در کل خیلی خوشحالم که به این مسابقات آمدم.» آذری سطح مسابقات را بالای می‌داند: «سطح مسابقات عالی بود. حتی زمانی که شاغل بودم و در مسابقات کشوری شرکت می‌کردم اینقدر سطح شناگران بالا نبود. اگر این مسابقات ادامه دار باشد خیلی خوب است.» و برای سال آینده پیشنهاداتی هم دارد: «امکانات استخر و اقامت ما عالی بود. فقط پیشنهاداتی در باره مسابقه دارم که اگر اجرا شود سطح بازی‌ها بالاتر می‌رود. یکی از موارد این است که باید داوران سطح بالاتری را بیاورند چون رقابت خیلی جدی و تنگاتنگ است. هر داور داشت برای دو خط تایم می‌گرفت که کیفیت کار را پایین می‌آورد. نکته دیگر این است که کاش دو روز زودتر به محل برگزاری مسابقات بیاییم چون شب قبل آمدن باعث آذیت شدن ورزشکار می‌شود. خود من تا ۴ صبح نخوابیدم.»

صارمی: به مادرم قول طلا داده بودم

مرتضی صارمی یکی از کسانی بود که قبل از شروع مسابقات و بیرون از استخر می‌شد فمید یکی از قهرمانان شنای قورباغه ۵۰ متر زیر ۶۵ سال است. همین‌طور هم شد و با ثبت رکورد ۴۱ ثانیه توانست بالاتر از سایر رقبا اول شود. او که دومین دوره‌ای بود که شرکت می‌کرد از سطح مسابقات می‌گوید: «سطح مسابقات نسبت به سال قبلی خیلی بهتر بود. رقبا جوان‌تر از پارسل بودند. پارسل تا به حال احتیاطی بود بین دوستانه که همه شناگران حرفه‌ای بودند اما امسال از همه استان‌ها شناگران قابلی شرکت کرده بودند. به مادرم قول داده بودم که دوباره طلا بگیرم که خدا را شکر گرفتم.» قهرمان دو دوره کراول زیر ۶۵ سال به امکانات تهران اشاره می‌کند: «امکانات ۵۰ متری فقط در تهران است و دوستان تهرانی نسبت به سایر شهرستان‌ها مزیت دارند از این بابت اما برای اینکه سال بعد رقابت‌ها بهتر باشد باید دوستان در همه ایران بیشتر تمرین کنند و رکوردهای شان را در اختیار سایر شهرها قرار دهند که همه رقبایشان را بشناسند.»

جهانگرد: نمی‌توانیم در مسابقات جهانی هم شرکت کنیم

مسعود جهانگرد شناگر همدانی بود که به مسعود صارمی هم رفاقت زیادی داشتند و در مسابقه کمک زیادی به عوامل برگزاری کردند. او که در مسابقه شنای قورباغه زیر ۶۵ سال دوم شد می‌گوید: «خدا را شاکرم که دوم شدم. تشکر می‌کنم از مسئولین سازمان بازنشستگی که این امکان را برای ما فراهم کردند تا کنار سایر بازنشستگان شنا کنیم. هدف اصلی دور هم جمع شدن و نشاط بود که به خوبی انجام شد.» جهانگرد سطح مسابقات را خوب می‌داند: «امسال نسبت به سال قبل رقبا عالی بودند و بسیار عالی شنا کردند و رکوردهای خوبی زدند اما بخشی که بارها مطرح کردیم این است که باید رده‌های سنی ۵ سال به ۵ سال باشند تا مسابقات جذاب‌تر و دلچسب‌تر باشد.» او معتقد است این شناگران در مسابقات جهانی هم می‌توانند رقابت کنند: «شناگران قابلی در این مسابقات بودند و پتانسیل این را داریم که در مسابقات بازنشستگان جهان هم شرکت کنیم اما این بستگی به تداوم و هر ساله بودن این مسابقات و تمرین زیاد دارد. امیدوارم روزی این اتفاق بیفتد چون امکانات و شرایط خیلی خوبی داریم.»

فکری: کیفیت مسابقات عالی بود

رضا فکری شناگر اهل خراسان رضوی در ماده قورباغه زیر ۶۵ سال توانست مقام سوم را به دست بیاورد. او که سال گذشته هم به همین رتبه رسیده بود اطلاعات کاملی از این مسابقه در اختیار مافرا داد: «برای سال دوم بود که به این جشنواره می‌آمدم و باز هم سوم شدم. سطح کیفی مسابقات عالی و بهتر از پارسل بود که می‌توانست به خاطر زیاد شدن تعداد شرکت کنندگان هم باشد اما اعتراض‌هایی به تیم داری وارد است. عملکرد آنها خوب نبود. فاصله زیادی تا استارت داشتند و از صندلی‌شان برای ثبت رکورد بلند نمی‌شدند. مجموعه

من به نوبه خودم مشکلی نداشتم. البته نظر متفاوت است اما سال‌های سایر رشته‌ها نسبت به هم دور بود و آن ارتباطی که باید با دیگران می‌گرفتم خیلی کم بود. بهتر بود که جشنواره کمی شادتر و گسترده‌تر برگزار شود. از صادقی مسئول استان‌ها هم تشکر ویژه‌ای دارم که تلاش زیادی برای ما کرد.»

صفا زاده: سطح مسابقات خیلی خوب بود

پری صفا زاده شناگر بوشهری‌ای که در ماده قورباغه ۵۰ متر بالای ۶۵ سال مقام سوم را به دست آورد از سطح مسابقات راضی است: «سطح و جو مسابقات عالی بود. من در استان بوشهر معمولاً اول می‌شوم. در این مسابقات خدا را شکر توانستم مقام سوم را به دست بیاورم. هر چند می‌توانستم اول شوم.» نفر سوم قورباغه بالای ۶۵ سال به نوع حضورش در این مسابقات اشاره می‌کند: «از کانون فرهنگی بازنشستگان متوجه شدم که چنین مسابقاتی است و سریعاً اقدام کردم.» او از اسکان راضی است: «وضعیت اسکان مان خیلی خوب بود. مسئولان صندوق بازنشستگی تمام تلاششان را کردند و به نوعی برای ما سنگ تمام گذاشتند اما به نظرم برای سال دیگر اگر استخر را عوض کنند خیلی بهتر می‌شود. شرایط جانبی استخر اصلاً جالب نبود. در کل امیدوارم از این جشنواره‌ها زیاد برگزار شود تا سالمندان با نشاط تر باشند.»

خشنودی: دوستان زیادی پیدا کردم

سیمین دخت خشنودی بانوی شناگری بود که به تازگی بازنشسته شده و برای اولین بار در این جشنواره شرکت می‌کند. او که مقام دوم کراول سینه ۵۰ متر زیر ۶۵ سال را به دست آورده است معتقد است رده‌سنی باید تغییر کند: «اینکه مسابقات در دوره‌سنی انجام شود اصلاً درست و حرفه‌ای نیست. از نظر حرفه‌ای و اصولی هم در ستنش این است که رده‌های سنی را ۵ سال ۵ سال تقسیم کنند. مثلاً کسی که ۶۴ سالش باشد باید با کسی که ۴۳-۴۴ سالش است رقابت کند و این نکته خیلی در رتبه تأثیر می‌گذارد. چون در سن‌های بالا عضله‌ها و چابکی سال به سال تغییر می‌کند.» نفر دوم کراول سینه زیر ۶۵ سال سطح کلی مسابقات را خوب می‌داند: «در کل سطح رقابت‌ها خیلی عالی بود. همه شناگران آماده بودند. جو دوستانه و خوبی هم بین مان حاکم بود و دوستان زیادی پیدا کردم. آب استخر عالی بود اما امکانات جانبی خوبی نداشت. امکاناتی مثل دوش و رختکن اصلاً در حد این مسابقات نبود.»

پیرمرادی: امیدوارم این مسابقات ادامه‌دار باشد

ناهدید پیرمرادی که از استان قزوین در جشنواره شرکت کرده بود موفق شد مقام سوم ماده کراول سینه ۵۰ متر زیر ۶۵ سال را کسب کند. او هم مانند خیلی از شرکت کنندگان اولین باری بود که در این مسابقات شرکت می‌کرد. او اول به امکانات این دوره اشاره می‌کند: «خیلی امکانات خوبی در اختیار ما قرار دادند. چه از نظر اسکان و چه از نظر حمل و نقل اما یک نکته اگر برای سال بعد رعایت شود بهتر است و این است که اگر شناگران همه در یک هتل اسکان داده شوند یکم بهتر می‌شود.» او از سطح مسابقات می‌گوید: «از همه استان‌ها شناگران خوبی آمده بودند و مشخص بود که همه کاملاً تمرین کرده‌اند و حرفه‌ای هستند.» نفر سوم کراول سینه زیر ۶۵ سال معتقد است که تهران امکانات بهتری نسبت به سایر شهرها دارد: «تهران به دلیل اینکه پایتخت ایران است مرکزیت دارد. به طبع اکثر امکانات ورزشی در تهران خیلی بهتر از شهرستان‌هاست و برگزاری مسابقات در تهران بهتر از شهرهای دیگر است. این جشنواره به نشاط و شادی بازنشستگان کمک زیادی کرده است و امیدوارم ادامه دار باشد.»

آذری: از ۴ سالگی شنا می‌کنم

مهناز آذری نماینده استان فارس در شنای ۵۰ متر کراول سینه بالای ۶۵ سال بود که بعد از ۸ سال دوری از استخر به این مسابقات آمد و در نهایت توانست مقام دوم کراول سینه ۵۰ متر بالای ۶۵ سال را به دست بیاورد. او از سابقه‌اش در شنای می‌گوید: «من از چهار سالگی شنا می‌کنم و علاقه خاصی به این رشته

باکوان بازی با پوششی
 اسلامی را برای
 جشنواره بین‌المللی
 تفریح و ورزش کرمان
 ۷ دور مسابقه در
 نیم روزی با گسترش
 آمادگی و توانمندی
 بازیکنان
 است

پینگ پنگ آخرین ایستگاه جشنواره ورزشی بازیکنان

وقتی مدیر عامل صندوق هم راکت به دست می‌شود

حدود ۵۰۰ متر آن طرف‌تر از فدراسیون شطرنج، در انتهای حیاط خانه والیبال، سالن پینگ پنگ هیأت تهران است. جایی که پینگ پنگ بازان با هم رقابت می‌کنند. بزرگ‌ترین راهنما برای اطلاع است. مثل بقیه رشته‌ها برای پینگ پنگ هم از هر استان یک نفر جواز حضور در جشنواره سراسری را گرفته بود. یک نفر در قسمت بانوان و یک نفر در قسمت مردان. به خاطر اینکه مسابقات یک روزه برگزار می‌شود، نیم روز بانوان بازیکنان را می‌کنند و بعد از ناهار هم نوبت مردان می‌شود. دو سه پله که بالای می‌روی وارد سالن می‌شوی، اولین چیزی که به چشم می‌آید زنان مسنی هستند که روی سکوی تماشاگران جلوی در نشسته‌اند. روی میزها ۶ میز هست که با پارتیشن‌هایی از هم جدا شده‌اند. پشت هر کدام از میزها دو بازیکن ایستاده‌اند و با هم مسابقه می‌دهند. برخلاف بقیه رشته‌ها که هر کدام لباس متحدالشکل داشتند، اما پینگ پنگ بازان با لباس‌های ورزشی خودشان مسابقه می‌دادند. البته برای اولین بار بانوان مسابقه با پوشش اسلامی را تجربه کردند. انگار قرار است طبق قولی که مدیر عامل صندوق باننشستگی کشوری داده برای رقابت‌های بین‌المللی تمرین کنند. با اینکه جشنواره ورزشی برای کارمندان باننشستگی است و کسی توقع ندارد خیلی حرفه‌ای باشند اما دو پینگ پنگ باز تقریباً حرفه‌ای هم حضور دارند. دو رقیبی که همیشه پای ثابت فینال رقابت‌های پیشکسوتان هستند. مفرح دلچای از گیلان و مهناز سیدان اسکویی از استان آذربایجان شرقی. دو بازیکنی که هر دو مسابقه‌های هست آنها هم هستند. در این جشنواره هم هر دو با هم بازی کردند و طبق معمول مقام اول مثل قبل به دلچای رسید و دوم به اسکویی. در پایان رقابت ۱۵ ساعت و نیمه، مفرح دلچای قهرمان شد. مهناز سیدان اسکویی به مقام دوم رسید و شیرین خوشبختی پینگ پنگ باز تهرانی مقام سوم را از آن خود کرد.

عصر نوبت مسابقه مردان می‌شود. هنوز مسابقه شروع نشده بود که شرکت کنندگان دو پینگ پنگ باز جوان در حال تمرین را تشویق می‌کردند، آنهایی که نمی‌دانستند قرار است پیشکسوتان مسابقه دهند اما به محض اطلاع وسایلشان را جمع کردند تا بروند اما در همین مدت هم به سوالات باننشستگی‌ها جواب می‌دادند و هم با حرفه‌ای امید بخش دلگرم‌تر می‌شدند تا جدی‌تر کار را ادامه دهند.

اما قبل از شروع مسابقه جمشید تقی‌زاده مدیر عامل صندوق باننشستگی کشوری هم سری به سالن مسابقه پینگ پنگ زد. جو سالن به حدی بود که او هم کتف‌زاد آورده، پشت میز ایستاد و چند تا بی توپ زد. در واقع با بازی مدیر عامل مسابقات مردان رسمیت پیدا کرد.

بعد شرکت کنندگان نیم ساعتی گرم کردند و طبق قرعه پشت میزها قرار گرفتند. جو رقابت‌های مردان اما خیلی جدی‌تر و مسابقه‌ای‌تر از زنان پینگ پنگ بود. مردان به حدی رقابت را جدی گرفته بودند که از روی سکوها دیگر را تشویق می‌کردند. مردان هم هفت دور فشرده با هم بازی کردند تا در نهایت سه نفر اول انتخاب شدند. هر چند پینگ پنگ بازان دلشان می‌خواست بازی فقط انفرادی نباشد و دوپل هم برگزار می‌شد. یکی از آنها می‌گفت: «کاش برای پینگ پنگ حداقل اجازه می‌دادند دو نفر از هر استان برای جشنواره بیاید. این طوری می‌توانیم دوپل هم مسابقه دهیم.» در پایان این رقابت‌ها تقی دهقانی زاده زوری از اصفهان قهرمان شد، علی داغ از گلستان نایب‌قهرمانی را گرفت و احمد جعفری پور از آذربایجان غربی به مقام سوم رضایت داد.

او برگزار می‌کند. «هیچ جا برای قشر ما ارزش قائل نمی‌شوند اما سازمان باننشستگی کشوری با برگزاری این جشنواره به ما به ما می‌دهد.» به نظر دهقانی زاده کار خیلی مفیدی است: «امسال همه چیز عالی بود. با اینکه مسابقات به خاطر مشکلات مالی فشرده‌تر برگزار شد اما همه چیز از هتل، غذا و برگزاری مسابقات حرف نداشت چرا که ما را جوان می‌کند. ما مسئولان را بابت این قضیه دعا می‌کنیم.»

تقی دهقانی زاده زور برای دومین بار قهرمان پینگ پنگ جشنواره ورزشی بازیکنان شد. او بابت تکرار قهرمانی اش خیلی خوشحال است: «من دو سال است که در جشنواره ورزشی باننشستگی شرکت کرده‌ام و هر دو بار هم قهرمان شده‌ام. خیلی خوشحالم.» پینگ پنگ باز اصفهانی امسال نتیجه یکسال زحمتش را گرفته: «من پارسال وقتی قهرمان شدم، انگیزه ام بیشتر شد و یکسال تمرین کردم تا امسال هم نفر اول باشم. شک نکنید امروز هم تمریناتم را برای سال آینده استارت می‌زنم.»

داند: «سطح مسابقات خیلی عالی بود. همه آماده آمده بودند به ویژه که سالن هم نزدیک هتل بود و برای ما که بالای ۵۰ سال سن داشتیم کار را راحت کرده بود.»

می‌داند: «فشرده‌گی مسابقات اما کار را سخت کرد. ۷ مسابقه در عصر آن هم بازیهای نزدیک برای ما کمی کار را مشکل کرد. قانون معمولاً بازی در یک روز است. با این حال من به خاطر پیش بینی قضیه، خودم را آماده کرده بودم.» نفر سوم پینگ پنگ مردان باننشستگی، سطح رقابت‌ها را عالی می‌

خوب بود. من آخرین بار سال ۸۰ قهرمان کارمندان ایران شدم و بعد از آن دیگر دوستان قدیمی ام را ندیده بودم. اما وقتی قرار شد برای جشنواره به تهران بیایم در فضای مجازی به دوستانم اطلاع دادم و آنها به سالن آمدند که عصر خوبی برایم ساختند.» جعفری پور البته فشرده‌گی مسابقات را تنها ایراد

احمد جعفری پور نفر سوم پینگ پنگ جشنواره ورزشی بازیکنان شد. برای او که به قول خودش ۲۰ سال پیش قهرمان پینگ پنگ کارمندان شده بود و در مسابقه ای دیگر دست به راکت نشده بود، تجدید دیدار با دوستانش سویمی جشنواره را برایش خاطره ماندگاری کرده: «جشنواره خیلی

دهقانی زاده: همه به من می‌گویند جوانی

سالن مسابقات. کاش این جشنواره ادامه دار باشد و مسابقات تیمی هم اضافه شود. هر چند به نظر من به خاطر مشکلات مالی، رقابت‌ها را در زمان کوتاه‌تر برگزار کردند. البته مسابقه در نیم روز برای بانوان که خیلی دوست ندارند از خانه و زندگی‌شان دور باشد هم بد نیست.»

اسکویی درباره غیبت در دوره قبل می‌گوید: «من پارسال هم نفر اول استان آذربایجان شرقی شدم اما به خاطر بیماری و فوت مادرم به جشنواره سراسری نرسیدم. خوشحالم امسال بودم.»

مهناز سیدان اسکویی امسال غیبت پارسال را با نایب قهرمانی پینگ پنگ جشنواره ورزشی بازیکنان جبران کرد. برای او البته این مسابقه تکرار همان مسابقه پیشکسوتان بود. مسابقه ای که یکسری مفرح دلچای است و یکسری خودشان. سیدان اسکویی این طور می‌گوید: «من همیشه در مسابقات پیشکسوتان شرکت می‌کنم و معمولاً هم دلچای حریفم است. ما شده ایم حریف سنتی هم. نتیجه‌ام همیشه همین می‌شود که در جشنواره ورزشی بازیکنان

اسکویی:
من و قهرمان
حریفان
سنتی هستیم

جعفری پور:
دوستانم را
بعد از ۲۰
سال دیدم